

«Мамо, не плач – все позаду»: громада зустріла вдома свого воїна після полону

с. 10

Драматична історія кохання легендарного співака Василя Зінкевича

с. 16

№ 20 (16 918)

ВОЛИНЬ

Середа, 21 травня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Ті, що тримають небо

Фото з домашнього архіву сім'ї ГОРОТІВ.

«От якби всім цим жінкам подарувати квіти!», – подумав Андрій Гороть і... здійснив свою мрію!

Троянди для мам Героїв – від воїна Андрія Горотя

Українські захисники, які здатні на мужні вчинки на фронті і на благородні в тилу, – непереможні!

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Військовослужбовцю 42-ї окремої механізованої Андрієві Горотю з села Звиняче Горохівської територіальної громади Луцького району 8 травня виповнилося 58 років. 14 місяців Андрій Васильович воює на Харківському напрямку.

28 липня минулоріч під час чергового ворожого обстрілу був поранений й наразі проходить післяопераційну реабілітацію, тож свої іменини зустрів у лікарні в Горохові – так би мовити, вдома.

Щоб засвідчити воїну своє шанування, староста Звиняченського старостинського округу, хористи та настоятель храму Святи-

теля Миколая Чудотворця ПЦУ отець Назарій Шийка запросили іменинника на молебень за здоров'я. Парафіянки, які прийшли на це богослужіння, й гадки не мали, що захисник-односельчанин настільки розчулить їх.

Зворушлива історія – на с. 9

Самородки з народу

Фото: КЦ «Центр культури, туризму, молоді та спорту» Підгайцівської сільської ради.

Серед 86 робіт, які за 20 років вишив Олександр Шум, є і виконана хрестиками «Мона Ліза» італійського художника Леонардо да Вінчі.

Липини – не Лувр, але тут теж виставили Мону Лізу

Правда, вишиту, і дуже мистецьки, адже працював над нею Олександр Шум – автор кількох десятків православних ікон

Розповідь про Майстра – на с. 9

Крила, обпалені війною

«Мені вже нема куди вертатися – в Мирнограді все розбомблено, дах нашого будинку завалився»

Наталія Демічева, яка, рятуючись від війни, покинула Донецьчину і знайшла прихисток у Замшанах, що на Ратнівщині, не почувається тут людиною тимчасовою. Посудить самі – поселилася жінка не в чужій хаті, а – у власній, яку придбала, тільки не приїхавши сюди, і зразу почала на обійсті, «де років десять ніхто не орав, не садив», порядок наводити. Звичайно, непросто починати життя, по суті, з чистого аркуша. Але, судячи зі слів Наталії Олексіївни, такі добрі люди, яких зустріла у волинському селі, допомагають прижитися на новому місці

Фото: Катерини ЗУБЧУК

Поселившись не на тимчасово, Наталія Демічева подбала про колодязь, з якого давно ніхто не брав води й вона була застоюана, – тепер він, як у хорошій господині.

Як розпочати життя з чистого аркуша читайте на с. 8

■ Пульс тижня

Адвокатка торгувала відстрочкою від мобілізації

У Луцьку місцева правозахисниця налагодила протиправний механізм ухилення від мобілізації

Соломія МУЗИЧКО

За матеріалами справи, зловмисницею виявилася 37-річна адвокатка, яка за гроші обіцяла військовозобов'язаним чоловікам допомогти їм уникнути мобілізації.

Фігурантка знаходила «клієнтів» серед чоловіків, які зверталися до неї за правовою допомогою. Зловмисниця безпідставно переконувала їх у неможливості вирішити питання в правовому полі та обіцяла через особисті зв'язки в ТЦК за гроші вирішити питання військового обліку. Зокрема, зняти з розшуку або внести зміни до електронної системи «Оберіг».

Такі «послуги» адвокатка оцінювала у 3 тис. доларів США з особи.

Правоохоронці затримали зловмисницю у центрі Луцька під час отримання чергового траншу.

Їй повідомлено про підозру за ч. 3 ст. 369-2 ККУ. Тривають слідчі дії для притягнення усіх причетних до кримінальної відповідальності. ■

Рейсовий автобус зіткнувся з вантажівкою

Автопригода трапилася на автодорозі поблизу Ківерець

Соломія МУЗИЧКО

55-річний лучанин, керуючи рейсовим автобусом «Еталон», виїхав на зустрічну смугу та зіткнувся з вантажівкою «Volvo», під керуванням 43-річного жителя обласного центру.

Внаслідок автопригоди постраждало двоє водіїв транспортних засобів та 3 пасажирів автобуса – усі жителі Волинської області. Водіїв госпіталізували.

За фактом автопригоди слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 286 ККУ (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами). ■

Станом на 15 травня на обліку перебуває орієнтовно 4 тисячі безробітних волинян, понад 70% із них – жінки.

Згідно з даними Єдиного порталу вакансій, робочих місць на Волині – 5 300. Найбільша потреба в робітничих професіях, якими володіють чоловіки, а нині на них навчають жінок.

Завершується реконструкція станції водопідготовки, яка обслуговує понад 180 тисяч жителів Луцька.

Вода має стати значно якіснішою – такої системи ніде в Україні ще нема. Саме такі системи водоочистки встановлені в понад 350 містах Польщі та у Євросоюзі – в понад 1000 містах.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

■ Важливо

Підтримка фермерів під час війни: як отримати допомогу від держави

Як працюють державні програми з підтримки агросектора, розповіли в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Попри виклики війни, держава продовжує активно підтримувати сільське господарство через фінансові програми, розвиток переробки та стимулювання експорту. В Держбюджеті на 2025 рік, на підтримку аграрної сфери, передбачено рекордні 6 млрд грн.

ПІДТРИМКА МАЛИХ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

В партії «Слуга Народу» розповіли, що особлива увага приділяється підтримці малих фермерських господарств. На ці потреби в Державному бюджеті закладено 4,7 млрд грн.

Зокрема, аграрії, які обробляють до 120 га можуть отримати 4 тисячі гривень безповоротної допомоги на один гектар. Також фермери зможуть отримати 2 тис. грн для утримання кіз й овець та спеціальну бюджетну доплату у розмірі 7 тис. грн за утримання корів. Для того, щоб скористатися державною підтримкою, фермери повинні зареєструватися в Державному аграрному реєстрі.

ГРАНТОВА ПІДТРИМКА

В «Служі Народу» зазначили, що ще одним важливим елементом державної підтримки є реалізація грантових програм. Зокрема, підприємці-аграрії можуть отримати грант до 400 тис. грн на розвиток садівництва,

Підтримка аграріїв під час війни – це стратегічна інвестиція в національну безпеку, економіку та соціальну стабільність, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

Доступне кредитування: 44,5 млрд грн для аграріїв

введення в експлуатацію. Аграрій має створити від 5 до 25 нових робочих місць і гарантувати, що підприємство працюватиме не менше трьох років.

Також фермери, які проживають у найбільш постраждалих від війни регіонах, зможуть отримати ваучер на \$1 тис. для закупівлі якісного насіння зернових культур. Програма охоплює 550 фермерів, які обробляють від 10 до 300 гектарів у Чернігівській, Донецькій,

Рости здоровий!

Шахеди та тривога не зупинили диво народження

Під час ранкової повітряної тривоги 15 травня у Волинському обласному перинатальному центрі народився хлопчик

Любомира НАТИНКА

Новонароджений Тимур – третя дитина в сім'ї Андрія та Олени Панасюків із Луцька. Малюк народився із вагою 3385 г та зростом 54 см. Також у сім'ї підростає трирічна донечка та є майже дорослий син, якому незабаром виповниться 18.

«Під час пологів я не звертала уваги на те, що відбувається навколо, навіть вибухи не настільки страшні були в цей момент. Ми дякуємо медикам за чуйне, уважне ставлення та професійну допомогу в народженні нашого синочка!» – поділилася жінка.

А оскільки Тимур народився у Всесвітній день вишиванки, то у подарунок від перинатального центру отримав свою першу вишиту сорочечку.

Бажаємо щастя та радісного дитинства малюку! ■

Погода

На нас чекає нове похолодання і грози з градом

Нинішній рік уже навряд чи буде урожайним...

Як інформує Волинський обласний гідрометеоцентр, до 22 травня на території області очікується нестійка погода, місцями пройде невеликий дощ. Температура повітря вночі становитиме 4 – 9°C тепла, вдень – 18 – 23°C тепла.

А з 23 травня очікується прохолодження холодного атмосферного фронту. На нас чекають дощі, місцями навіть – значні дощі, грози, подекуди град. Відбудеться зниження температури повітря: вночі до 5 – 10°C тепла, вдень – до 11 – 16°C тепла. ■

Більше новин – за цим QR-кодом:

Новонароджений Тимур – третя дитина в сім'ї Андрія та Олени Панасюків із Луцька.

Під час пологів я не звертала уваги на те, що відбувається навколо, навіть вибухи не настільки страшні були в цей момент.

полегшує доступ до фінансування для малого та середнього бізнесу. Цьогоріч агропідприємства залучили вже 12,5 млрд грн за цією програмою. Це свідчить про потужний попит на пільгове фінансування та дієвість програми.

Крім того, планується введення безвідсоткових кредитів до 1 мільйона гривень через Український державний фонд підтримки фермерських господарств.

СТАВКА НА ПЕРЕРОБКУ

В партії «Слуга Народу» зазначають, що в цьому році влада поставила перед собою дуже амбітні плани – збільшити частку експортної переробки агропродукції до 50%. Адже це дозволяє аграріям не лише вирощувати сировину, а й виробляти продукцію з високою доданою вартістю, що підвищує прибутковість господарств та конкурентоспроможність на зовнішніх ринках, сприяє створенню нових робочих місць та збільшенню надходжень до бюджету.

ЕКСПОРТНА СТРАТЕГІЯ

В партії «Слуга Народу» підкреслили, що Україна залишається лідером аграрного експорту. Українським морським коридором за час його функціонування пройшло 120 млн тонн вантажів, з них 76 млн тонн – це товари українських аграріїв. Тобто, сьогодні агропродукція складає близько половини всього українського експорту. 7,6 млрд доларів із 13 млрд доларів – це частка аграріїв та виробників продовольства. Тому зараз влада працює над новою експортною стратегією до 2030 року, яка охоплюватиме три основні завдання: збільшення обсягів експорту та поліпшення його структури, зміцнення державного потенціалу, інституцій та інструментів для вирішення завдань розвитку експорту, створення сприятливих умов для експортної діяльності. ■

■ Про це говорять

«Хохол» Мединський готовий переписати будь-яку історію на угоду царю-путіну.

«Який ти, в дідька лицар, коли не вмієш голим гузном їжака забити?»

Лист запорізьких козаків
«хромосомному філософові»
Володимирі Мединському

Олександр БЕЛЯВСЬКИЙ,
шахіст, публіцист

З метою встановлення історичної справедливості, вимагаємо повернути наступні території їхнім законним власникам:

1. Приморський та Хабаровський краї РФ повернути Китаю, як його історичну провінцію Зовнішня Маньчжурія.

2. Південний Сахалін, який був споконвіку населений японськими айнами і незаконно окупований росією у 1945 році, повернути Японії.

3. Місто Выборг повернути законному власникові – Фінляндії, в якій було силою відібрано у 1940 році. Шведсько-фінське населення, яке силоміць перевезли до Фінляндії, має повернутися до своїх домів.

4. Архіпелаг Земля Франца Йосифа, який у 1926 році був незаконно анексований росією, слід повернути його законним власникам – білим ведмедям, оскільки вони своєю записали його до своєї Конституції. Представниками білих ведмедів на переговорах визнати Всесвітнє товариство захисту тварин.

Ми розуміємо, що всі агресивні дії росії виклика-

ні наявністю зайвої хромосоми, виявленої особисто паном Мединським в геномі правдивого росіянина («Я вважаю, що після всіх катастроф, які впали на росію у XX столітті, починаючи з Першої світової війни і завершуючи перебудовою, той факт, що росія ще збереглась і розвивається, говорить, що у нашого народу є одна зайва хромосома», – заявив головний переговорник від РФ у Стамбулі Володимир Мединський, до речі, 54-річний уродженець Сміли Черкаської області. Як відомо, зайву хромосому мають люди із синдромом Дауна. – Ред.).

Посилаючись на цю хромосому, пан Мединський щойно заявив у Стамбулі, що росія воюватиме з Україною ще 100 років.

Ця необачна заява дійсно є свідченням хромосомних негараздів.

І ось чому.

Китай поки що голосно не претендує на Зовнішню Маньчжурію, хоча на своїх географічних картах населені пункти Приморського та Хабаровського країв позначає історичними китайськими назвами.

Китай позбувся своїх земель через тиск Англії, Франції та росії у 1860 році. При цьому, на відміну від Англії та

Франції, які окупували Пекін, росія навіть не брала участі у війні. Тобто отримала китайські території на підставі Пекінської угоди, на халяву.

Наразі, Китай має 1000 одиниць ядерної зброї проти 6000 російських.

Але швидкість, з якою Китай скорочує дистанцію, щоби досягти паритету з росією, є карколомною. За чотири – п'ять років Китай майже досягне ядерного паритету з росією.

Китай вже повернув собі Гонконг та Макао, які були окуповані іноземцями. Тому чому він не має повернути собі Зовнішню Маньчжурію? Якщо США не будуть цьому опиратися, то це буде легше, ніж повернути острів Тайвань.

« Як відомо, зайву хромосому мають люди із синдромом Дауна. »

За цей період росія втрапить ще мільйон солдатів, намагаючись захопити більше українських територій. Це суттєво полегшить Китаю проведення операції зі звільнення своїх історичних земель. Як тільки Китай відчує, що наближається ядерний паритет, він звернеться до росії з пропозицією повернути незаконно захоплену Зовнішню Маньчжурію.

Тоді, ви, зайвохромосомні, дійсно зрозумієте чому дотримання договорів, зокрема договорів про визнання кордонів, має цінність не тільки для України.

25 мільйонів китайських дронів будуть водночас атакувати російські військові об'єкти між Находкою та Лучегорськом. 72 години буде достатньо, щоби від російських військових об'єктів там не залишилося навіть згадки.

Ось тоді ви і зрозумієте, що ваших воєнків, які так безглуздо загинули в Україні, конче бракує для захисту територій, якими росія володіє.

І цей сценарій, який саме небо готує вам, є нашим неспростовним козирем, якого чомусь не бачить і президент Трамп.

Але його бачать наші європейські союзники і тому нададуть нам усю необхідну допомогу, щоби протри-

матися наступні п'ять років. Між тим, ми готові піти на великий компроміс вже сьогодні, оскільки, на відміну від зайвохромосомних, цінуємо життя наших солдатів.

Ми пропонуємо розподіл кримського газу, через який ви розпочали цю криваву війну, у пропорції 33% на 33% урядам України і росії та 34% консорціуму світових газодобувних компаній.

Це – дуже великодушна пропозиція, яка дозволить вийти росії з війни без поразки, тому що вартість 33% газу більша за російські витрати у цій війні. А також тому, що цей газ піде до Європи, і у такий спосіб європейський ринок знову відкриється спочатку для кримського газу, та пізніше – і російського.

Але вам слід поспішати, бо, коли Китай висуне вимоги щодо повернення своїх земель, такої щедрої пропозиції ви вже не дочекаєтесь.

Ми робимо цю пропозицію, бо не облишили остаточно надії, що крім зайвохромосомних в росії залишилася і певна кількість людей, що керується здоровим глуздом.

Кошовий отаман Микола Костомаров зо всім кошем Запорізьким.

P.S. Президент США Дональд Трамп заявив, що готовий «відійти» від переговорів щодо припинення війни росії проти України в разі, якщо не буде досягнуто прогресу. В інтерв'ю CNN він заявив, що 19 травня під час їхньої двогодинної телефонної розмови запитав правителя росії володимира путіна, коли той «припинить це кровопролиття» в Україні. «Я сказав: «Коли ми припинимо це кровопролиття, цю криваву баню? ... Це – кривава баня, і я вірю, що він хоче її припинити», – додав Трамп, наголосивши, що не посилюватиме санкції проти росії, «бо є шанс» на прогрес, проте не виключає запровадження санкцій у майбутньому.

ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, після телефонних розмов із Дональдом Трампом 19 травня:

«Виводити наші війська з наших територій ніхто не буде, це – конституційний обов'язок мій, наших військових... Ніяких ультиматумів, ніхто здавати свої землі, своїх людей, свої домівки не буде. Я не знаю, які там принципи в меморандумі (про нього раніше заявив путін. – Ред.), якщо росія ставить умови виводити наші війська з нашої землі – значить, вони не хочуть, щоби війна закінчилась. Тому що вони чітко розуміють, що Україна не буде цього робити». ■

Погляд

Василь ЗИМА, журналіст,
телеведучий «Еспресо», поет,
прозаїк

«Якби танки путіна не застрягли у болоті...»

Я жодного разу не критикував Трампа. Він – не мій президент. Я його не обирав. Але він сказав: «Якби танки путіна не застрягли у болоті...»

Фото: Олексій ГОЛОВУЦЬКИЙ, durdom.in.ua

Він для мене не існує ні як людина, ні як політик. Можна довго писати, дискутуючи з цим рудоволосим «гольфистом» – знавцем історії, про «перемогу» США у Другій світовій, але якби не мільйони загиблих українців, білорусів, росіян, вірмен, грузинів, узбеків, якутів, таджиків, азербайджанців та інших у ключових боях на теренах колишнього СРСР, не було б ніякої перемоги.

«Болото не зупиняє танки. Болото очорнює душу і лізе багном через рот».

Якби у асів Герінга було достатньо пального, союзники б «всрали» битву під Арденами і були б відкинуті до протоки. Якби не героїчний супротив Британії, американцям просто не було б куди висаджуватися. Якби, якби, якби...

Якби хтось мав просто совість, він би говорив не так швидко, як летить м'ячик після удару клюшкою для гольфу, а слова мали б вагу. Якби... тисячі героїв і героїнь, військових, добровольців, цивільних, які стали на дорозі путінської орди – це ніщо. За логікою Трампа. Якби не болото.

Я уявляю, як болить тим, хто був там, на всіх напрямках, звідки йшли на Київ. Я уявляю, як пече у грудях тим, хто втратив у ті перші дні рідних, друзів, близьких. Так зневажити подвиг героїв може хіба що людина, яка не знає ні ціни крові, ні ціни честі, ні ціни людського життя.

Він казав, що у нас немає карт. Можливо. Всі так думали ще у 2022. Без карт можна грати. Без козирних. Гірше, коли немає совісті. Гірше, коли немає честі. Історія всіх розставить на свої місця. І все розставить.

Тоді, до речі, в тому «болоті», яке зупинило танки, були і американці. І поляки, і британці, і багато інших добровольців з різних країн. Виявляється, то все – не вони. То все – болото.

Болото не зупиняє танки. Болото очорнює душу і лізе багном через рот.

Історія не пам'ятатиме брехунів, вона пам'ятатиме героїв. Про ті перші дні написано багато. І це вивчатимуть, і це не забудуть. Але з іншого боку, не знав, що в нас протягом року болото не висихає, таке в'язке і глибоке: четвертий рік танки грузнуть. Дивовижна ми країна. Феноменальна просто.

До речі, в нас і в морі було болото, і в небі. Бо чого б то російські винищувачі не взяли під контроль повітряний простір, не висадили десант в Гостомелі і не підійшли до берегів Одеси, не пройшли Миколаїв.

Все просто у Дональда. Все просто. Як удар клюшкою для гольфа по м'ячику. Простий світ. Який, щоправда, існує лише в його рудоволосій голові.

P.S. Працюючи над повістю про перший рік війни, я детально вивчав матеріали спеціальні, військові, про бої, операції, оборону. І знаю, хоча, не все, як те болото, реальне, з'явилося на північних підступах до Києва. Так, Україна тоді зламала ідеальну змову. Що ж, такі ми вже. І якщо не підтримує та, як належить, в іншому, значно гіршому болоті, ніж російські танки, будуть всі. І «гольфисти», і інші любителі простих рішень. Не говоримо про свою книгу, «Війна і ми», її немає англійською. Є книга Люка Гардінга. У Львові, в бібліотеці, після моєї презентації, мені подавали її з автографом автора. Трамп міг би прочитати. Там «даже» добре описана хімічна структура цього «болота», яке зупинило танки путіна. ■

Люк Гардінг – британський журналіст газети The Guardian – 24 лютого 2022 року був у Києві. Від перших днів повномасштабної війни він спілкувався з українцями, їздив у гарячі точки, фіксував свідчення й описував події, щоб показати світові звірства російських окупантів в Україні в книзі «Вторгнення».

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Віталій КУЗМЯК – боєць із міста Володимира;
Сергій БОГУЦЬКИЙ – боєць із міста Рожище;
Володимир КМІН – боєць із села Осмиговичі, що на Турійщині;
Сергій НАЗАРУК – боєць із села Вільшанка, що на Шаччині;
Юрій ЯНЮК – боєць із міста Горохова;
Микола КУРАН – боєць із селища Маневичі;
Сергій ОСТАПИШИН – боєць із міста Володимира;
В'ячеслав ТЕРЬОХІН – боєць із села Дачне, що на Ківерцівщині;
Юрій КРАВЧУК –

боєць із міста Луцька;
Олександр КОРПАЧ – боєць із села Прохід, що на Ратнівщині;
Олександр ДАНИЛЮК – боєць із села Кухарі Ковельського району;
Сергій ПТАШЕНЧУК – боєць із села Милановичі, що на Турійщині;
Григорій ДУШНИЙ – боєць із села Іванівка, що на Іваничівщині;
Дмитро ДОВГАН – боєць із міста Олики;
Ярослав ДМИТРУК – боєць із села Тертки Луцького району;
Артем БАРАНЧУК – боєць із села Язавні, що на Ратнівщині.

■ Прямa мoвa

«Мир будь-якою ціною веде лише до нових війн і страждань»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про пропозицію запровадити для військовослужбовців ТЦК спеціальну форму:

«Правильна дискусія має бути не про те, яку форму мають носити військовослужбовці ТЦК та СП. Бо форма не вирішує нічого. Правильна дискусія в цьому випадку має бути навколо того, правильним чи хибним є рішення політиків перекласти відповідальність за мобілізацію з органів влади – в особі поліції, на військових – в особі ТЦК та СП... Бо коли прийдуть росіяни, мобілізувати вас будуть не ТЦК, а кадірівці. І ви нікуди від них не дінетеся. В Криму і на Донбасі підтвердять».

Бріджит БРІНК, колишній посол США в Україні, пояснила, чому подала у відставку:

«Я поважаю право і відповідальність президента визначати зовнішню політику США... На жаль, з початку адміністрації Трампа ця політика полягала у тому, щоб чинити тиск на жертву – Україну, замість агресора – росії. Тому я більше не могла сумлінно проводити цю політику і вважала своїм обов'язком піти у відставку...

Я не можу стояти осторонь, коли країну захоплюють, коли демократію розстрілюють, коли дітей убивають безкарно. Мир будь-якою ціною – це не мир, це – умиротворення, яке веде лише до нових війн і страждань».

Олексій ДАВИДЕНКО, підприємець, політик, про заяву Трампа, що російські танки не увійшли в Київ, бо застрягли в болоті:

«Ні, пане Трамп. путіна зупинили українці – звичайні люди, які не втекли, які билися й гинули за Київ і за Україну. Ваші байки про багнюку – це фарс, невігластво і цинічна спроба принизити їхній подвиг... Пане Трамп! Визнайте, що сказали дурню – це нормально. Справжній сором – вперто гнати цю ахінею далі, коли вже весь світ давно зрозумів, хто тут справжній клоун».

Володимир ЦИБУЛЬКО, політолог, про обшуки в дипломата, соратника Петра Порошенка – Костянтина Єлісєєва:

«Коли не можеш посадити Порошенка – тисни на його дипломатів. Навіть, якщо треба шукати «докази» харківських угод у телефоні, купленому в 2022-му... Костянтин Єлісєєв не мав жодного стосунку до угод 2010 року – тоді він представляв Україну в Брюсселі і готував Угоду про асоціацію з ЄС. Його переслідували ще за Януковича, і знову переслідують – тепер під іншим прапором, але з тим самим духом репресій... ДБР влаштовує шоу, аби через дипломатичний телефон отримати доступ до міжнародних контактів Порошенка. А справжні автори харківських угод сьогодні голосують пліч-о-пліч із «слугами народу» у Раді».

Інна СОВСУН, народна депутатка, про скандал навколо відомої блогерки Алхім, яка висловлювалася проти української мови:

«Знаєте, чого я дуже боюся? Що колись, коли це все скінчиться, ось ці всі блогери з мільйонними підписками й без будь-яких ціннісних орієнтирів – за грошки підуть розповідати, що треба голосувати за Арестовича. І тоді у всіх буде питання – а за що воювали найкращі чоловіки й жінки України?.. Так не може бути, що за нашу свободу воюють одні, а користатися нею хочуть – інші».

Марія БЕРЛІНСЬКА, учасниця бойових дій, громадська діячка, вважає, що війна буде тривалою:

«Рідні мої, ви навіть не уявляєте, які ми зараз щасливі. Ми на свободі і у нас ще є час, щоб втримати ситуацію. Щоб у нас був цей час – хтось прямо зараз віддає життя. Які ми щасливі, поки нас не тортують по ямах. Поки наших дітей не ґвалтує у нас на очах п'яний російський маніяк. Давайте любити і пробачати, бо нас все менше. А зла все більше... Нам треба зрозуміти, що до нас мільйонними легіонами проривається тотальне, абсолютне зло. Війна тільки починається, навіть, якщо на якийсь час її назвуть «перемир'я».

Володимир В'ЯТРОВИЧ, народний депутат від «Європейської Солідарності», про свою «недостатню» опозиційність:

«Почув нині докір – недостатньо активний у боротьбі проти поганой української влади. Напевно тому, що я не лише політик, але й історик – знаю, як надмірно захоплення такою боротьбою закінчувалося російською владою в Україні»

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про російського патріарха кирила, який з'явився на публіці з панегією (нагрудною іконкою. – Ред.), яка раніше належала покійному митрополиту упц мп Володимиру (Сабодану) і була вкрадена ще у 2016 році:

«Кради, вбивай, клянися на брехні, бажай майно ближнього... та інші заповіді московської церкви».

Андрій БІЛЕЦЬКИЙ, засновник 3-ї штурмової бригади, командир 3-го армійського корпусу, пояснив, чому бригада належить до однієї з кращих:

«Бригада справляється на хорошому рівні. Наші втрати з противником уже давно не три – п'ять до одного. Буває, коли противник активно діє, то 10 – 12 до одного. Чому так? У нас – краща піхота, краще управління... Найголовніше – ми на іншому технологічному укладі. Безпілотні системи повітряного базування, наземні роботизовані комплекси, системи контролю, розвідки технічної, радіоелектронної боротьби в нас на порядок кращі як у противника». ■

■ Політична кухня

До відомого дипломата прийшли з обшуком

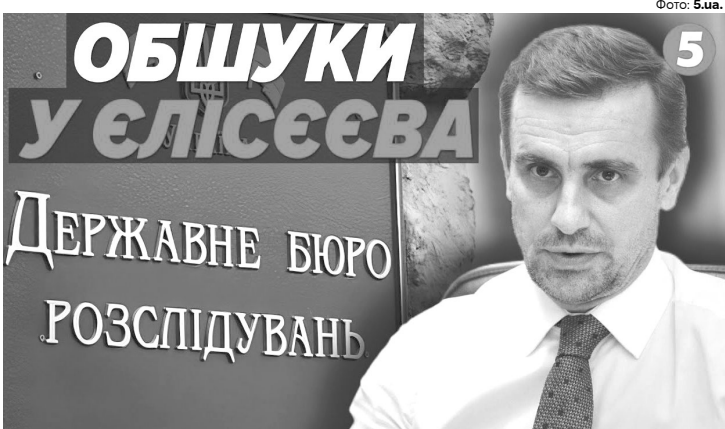
Співробітники Державного бюро розслідувань обшукали помешкання поважного і шанованого дипломата, Надзвичайного та Повноважного Посла України, колишнього посла України при ЄС, колишнього заступника міністра закордонних справ України та дипломатичного радника п'ятого президента Петра Порошенка Костянтина Єлісєєва по справі так званих «Харківських угод» від 2010 року

Ольга СОКОЛОВА

Партія «Європейська Солідарність» заявила, що розглядає такі свавільні дії влади, «як цілеспрямоване залякування оточення Петра Порошенка, спробу його подальшої міжнародної ізоляції».

«Всі ці репресії проти опозиції не залишаться безкарними для української влади.»

«Євросолідарність» вкотре закликала владу «зупинити політичні репресії та політично вмотивовані переслідування

Щоб дістатися до дипломатичної переписки команди Порошенка, ДБР прийшло з обшуком до Костянтина Єлісєєва.

опонентів, що є прямим порушенням демократії та верховенства права».

КОМЕНТАРІ

Ростислав ПAVЛЕНКО, народний депутат:

«Це вже точно – безпрецедентний скандал. Щоб дістатися до дипломатичної переписки команди Порошенка, ДБР прийшло з обшуком до Костянтина Єлісєєва. Кажуть, «був причетний до Харківських угод». Ага, Єлісєєв. Один із найпоплідовніших євроінтеграторів, багаторічний посол при ЄС, один із головних співавторів «чудес» часів Порошенка – угоди про асоціацію з ЄС, її ратифікації, безвізу...

Ну і вже зовсім для завершення маразму – у пошуках

«доказів» порпались у телефоні, придбаному... пару років тому».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народна депутатка:

«Ключове питання: навіть якщо влада це робить зараз, в час, коли має зосередитися на мирних переговорах і боротьбі з путіним. Але, бачимо, на Банковій є час і натхнення боротися з проукраїнською опозицією, намагаючись таким чином заблокувати міжпарламентську діяльність Порошенка, якого не випустили на форум IDU в Брюссель, куди був запрошений і Костянтин Єлісєєв. Всі ці репресії проти опозиції не залишаться безкарними для української влади». ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Вартість цієї партії допомоги перевищує 40 мільйонів гривень.

«ЗСУ – наш головний аргумент у переговорах, і ми маємо їм допомагати попри все»

Петро Порошенко, який цими днями передав чергову велику партію техніки та дронів бригадам на східному напрямку, вважає, що тільки Збройні сили здатні забезпечити Україні переконливі аргументи на будь-яких переговорах

Ольга СОКОЛОВА

«Вони мають бути захищені, вони мають бути захищені, вони мають бути з відповідним моральним духом. І це – наша з вами робота», – сказав п'ятий президент.

Вартість цієї партії допомоги перевищує 40 мільйонів гривень. «Раніше ми надавали допомогу 150 млн грн у місяць, сьогодні ми вимушені були знизити до 90 млн. Але тут і зараз кожна бригада от-

«Раніше ми надавали допомогу 150 млн грн у місяць, сьогодні ми вимушені були знизити до 90 млн.»

римала по 6–7 млн грн допомоги у вигляді того, що вона попросила», – констатує Порошенко.

П'ятий президент зазначив, що ні воїни на фронті, ні волонтери, ні звичайні укра-

їнці не розуміють, за що на нього були накладені санкції, які фактично блокують допомогу ЗСУ. Він каже: великі та малі фонди поступово втрачають своїх донорів. Розмов про мир дедалі більше, а на фронті важко так само, як і рік чи два роки тому. «Складається враження, що для декого з влади війна вже закінчилася – вони займаються виборами, вони вважають, що якщо зараз не знищити політичних опонентів, якщо вони не зачистять політичний ландшафт, то їм загрожує «щось». Але так просто нас не зупинити. А цей день серед друзів дає мені мотивацію та мотивує всю команду рухатися далі», – говорить Петро Порошенко. ■

■ **Прошу слова!**

«Віруючі-протестанти» теж воюють і допомагають кувати Перемогу в тилу

У сприйнятті багатьох пересічних громадян представники протестантських течій є відстороненими від війни, від держави, взаємодії з владою, у них своя система цінностей, де нема місця патріотизму. Так ось, це – стереотип, нав'язаний нам ще з радянських часів, коли так званих «віруючих» гнобили, показували гіршими, змушували відмовитися від релігійних переконань чи не більше, ніж православних християн

Володимир ДЕМЧУК, керівник ГО «Незламні нововолинці», батько сина-Героя Вадима Демчука, який загинув під час оборони Донецького аеропорту

Від себе особисто і від імені організації, яку очолюю, від бійців Сил оборони і їхніх родин, від рідних тих, хто у полоні і чия доля невідома, а також – всіх небайдужих, кого торкнулася війна, хочу на сторінках газети «Волинь» висловити глибоку вдячність пастору Володимиру Івановичу Грицаку, який очолює велику громаду Церкви Християн Віри Євангельської П'ятидесятників «Святої Трійці» у місті Нововолинську. Його душпастирська турбота про всіх потребуючих є неоціненною і надзвичайно важливою. У цей непростий час, коли так багато людей лишаються наодинці з болем та бідю, розчаруванням та духовним безсиллям, емоційним виснаженням і неспокоєм, його ревне служіння та щира підтримка стають променями надії.

Особлива подяка Володимиру Івановичу та його релігійній громаді за безперестанну допомогу військовим, починаючи ще з часів АТО. Генератори, шоломи, необхідне обладнання, продукти харчування, ремонт

авто... Є результативна і тісна взаємодія із закордонними донорами, злагоджено працює команда і тут, в Україні. Наприклад, капелан і волонтер Олександр Веселий – постійно у русі, постійно у спілкуванні з бійцями, у вирішенні їх питань. Я бачу добре, як йому болить...

Чи ЗСУ, чи Нацгвардія, чи прикордонники, чи добровольчий батальйон із тих, хто прибув з інших країн на захист рідної землі, – не чули відмов, бо усім із Сил оборони потрібна рука допомоги. Свіжий випадок. Телефонув до мене прикордонник на ім'я Сергій і запитує, чи можу допомогти із шоломом? Зав-

«**Такі ініціативи релігійної громади дають людям сили триматися гідно, усвідомлювати, що не залишені наодинці зі своїми тривогами.**

дяки Володимиру Грицаку необхідне спорядження з'явилося дуже швидко. І таких моментів можу пригадати чимало... Тому впевнено скажу: те, що робить Володимир Грицак і вся команда, – це, дійсно, реальні справи, які рятують життя і наближають нашу Перемогу.

Осередки його релігійної громади стали прихистком для вимушених переселен-

ців, дали не лише дах над головою для тих, хто транзитом через Нововолинськ утік від війни у світ. Тут знайшли тепло та відчуття дому далеко від рідної землі знедолені та нажахані ті, хто ще вчора жили у теплі, але ворог зму-

постійно проводить заходи з метою підтримки ветеранів, інвалідів війни, діючих військовослужбовців, а також – матерів та дружин, зокрема тих, які пережили страшну звістку про смерть рідної людини. І такі ініціативи дають людям сили триматися гідно, усвідомлювати, що не залишені наодинці зі своїми тривогами...

Відзначу і високий рівень організації церемонії прощання із загиблими воїнами, що належали до конфесії, котру очолює пан Грицак. Так, християни з протестантських течій теж воюють. І теж віддають життя за Україну.

Ваша, Володимире Івановичу, людяність, жертвність, ревне служіння та щира любов до ближнього є прикладом для всіх нас. Тож нехай Господь сторицею воздасть Вам та всій Вашій громаді за численні добрі справи!

М. Нововолинськ. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн,Вт,Чт,Пт, 10-17)

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, **+ 25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі), гноєрозкидач, прес-підбирач Сіппа, мініпулятор Епсілон . Ціни договірні. Тел.: 050 56 24 572 (вайбер), 098 03 93 636.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам торфобрикети, дрова рубані (твердої породи), пісок, щєбінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу

та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Марчук Олександр Олександрович, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Мізернюк Олександр

Олександрович, 29. 07. 1986 року народження, вважати недійсним.

- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Гомзяков Олександр Вікторович, 27. 10. 1976 року народження, вважати недійсним.
- Загублений паспорт громадянина України (№ 011013336), виданий 03. 09. 2024 р. органом 0710 на ім'я Гомзяков Олександр Вікторович, вважати недійсним.
- Втрачений військово-обліковий документ, виданий на ім'я Єремеев Петро Валерійович (27. 11. 1991 р. н.), вважати недійсним.

ТІЛЬКИ 26 ТРАВНЯ В 10:00
Гарвард медикал кїв, центр німецького устаткування
harvardmedical.com.ua
УСУНЕННЯ ГІПЕРПЛАЗІЙ І АДЕНОМ ПРОСТАТИ, КАМІННЯ В НИРКАХ ДО 5 СМ, СЕЧОВОМ І ЖОВЧОВИМ МІХУРАХ, ЗОБ, ЗАХВОРЮВАННЯ ШИТОВИДНОЇ ЗАЛОЗИ, ПСОРІАЗ, ВІТІЛІГО, ОПО РІЗЬЧУЮЧІ ЛИШАЙ, ТРОФІЧНІ ВИРАЗКИ, ТРОМБОФЛЕБІТ, ВАРИКОЗ ВЕН.
БЕЗ ОПЕРАЦІЙ, МЕТОДОМ ВІБРОЛАЗЕРА І ВІБРОСТРИЧКИ, ЗІ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ, ВИРОБНИЦТВА VVL GMBH
РОБИМО АДЕНОМИ З БОЛЯМИ, КРОВ'Ю В СЕЧІ, З КАТЕТЕРАМИ.
Вже на другий день ви мочитесь не 8-10 разів а 1-2 рази.
ТІЛЬКИ З ГАРАНТІЄЮ І ПЕРЕВІРКОЮ ПО УЗД ДО І ПІСЛЯ.
ЗАМІНА СУГЛОБУ НЕ ПОТРІБНА!
(якщо потрібно повторне ендопротезування)
ТОЧКОВЕ АКУСТИЧНЕ ЗБІЛЬШЕННЯ ЩІЛЬНОСТІ КІСТКОВИХ ХРЯЩОВИХ ТКАНИН З ПЕРЕВІРКОЮ ПО МРТ, (робите саомстійно).
Вже через 2 години ви можете перевіряти. **Щільність тканин збільшується на 15-20%.** Виконується за протоколом, технології, та обладнання світової організації здоров'я.
ЛІКУВАННЯ-ОСТЕОПОРОЗУ.СІТЕ
Луцьк, пр. Відродження 24, готель Профспілковий, конференцзал. **Вартість і запис по 063-643-3094, Увага! Без попереднього запису на лікування чи на консультацію не приймаємо.**

ЗНИЖКА 50%
Самолікуваннякодить вашому здоров'ю. Ліцензія МОЗ № АЕ 638497 від 26.03.2015.

Погляд
Євгенія СОМОВА, журналістка

Якби вони могли підняти чоловіків із могил, то носили б чорну хустку до кінця віку...

У ранковий час у міській маршрутці, як у вулиці. Тісно і гамірно. Одні лучани їдуть на роботу, інші – на навчання чи ринок...

Переді мною сіли дві жінки. Обом десь та трохи за 60. Моложаві, доглянуті. На колінах – чималі пакунки. Очевидно, їдуть з ринку. З пакетів однієї виглядають соковиті стебла цибулі, іншої – ревеню. Напевне ж, старі знайомі, які не бачилися давно, бо згадують спільних колежанок, їхніх дітей. І раптом чую: «А ти знаєш, чоловік Галининої доньки загинув, десь на Донеччині. Поховали торік. Гарний був хлопець. Дбав про сім'ю. Галина його хвалила, а її донька Оксана так любила. Щороку ж по закордонних курортах возив. Але 40 днів минуло після похорону, а вона вже скинула чорну хустку. Отака-то любов».

Зізнаюся, я не дуже й здивувалася почутому. У нас, українців, чомусь прийнято осуджувати тих, хто не дотримується трауру. Мовляв, зневажають традиції, норми християнської моралі. Тож вдова, поховавши чоловіка, має закритися у чотирьох стінах, плакати, тужити, не дозволяти собі усміхатися і махнути рукою на свій вигляд. А ще – повинна ходити лише в усьому темному, бо ж – у жалобі. Якщо ж одягнеться яскраво, підфарбує губи, то шепчуть услід: «О, певне, вже знайшла заміну чоловікові. Нащо б так фарбувалася? Для кого?». А, боронь Боже, ще й побачать десь на вулиці з букетом, чи світлину, яку виставила у соцмережах, на якій вона усміхнена і з макіяжем – захейтять. Виллють на її голову відро брудної води. Писатимуть, що точно когось знайшла, зрадила чоловіка... І ніхто чомусь не задумується, що, можливо, яскраво одягнувшись, нафарбувавшись, жінка виліває горе, кидая виклик усім нам, суспільству. Її душа кричить: «Не треба ворухити ще свіжу рану, жаліти мене! Я хочу бути, як усі!».

Але люди чомусь вважають, що знають як має поводитися вдова, і забувають, що ми різні і кожен переживає горе по-своєму. Хтось – плаче, не має сил усміхатися, а хтось, тамуючи біль у серці, не показує його, замикається у собі або ж навпаки – протестує, як уміє: грубіянить, свариться. Що ж до чорної хустини, яку начебто обов'язково слід носити рідним покійного, хоча б 40 днів, то це наше, надумане, правило. Суворих церковних приписів щодо цього нема. Як твердить відомий український священник і блогер Олексій Філюк, усе залежить від особистого вибору людини. За його словами, жалоба за покійним має тривати 40 днів, а далі – хто як хоче.

– Слово Боже говорить: «Не сумуйте за померлими, – цитує священник. – Прийде час – і ви з ними обов'язково зустрінетесь». Тому носити чорний одяг чи ні – питання вашої індивідуальності. Хочете, носіть жалобу 9, 40 днів, рік. Хочете, то навіть на другий день ходіть без хустки і траурних атрибутів. Господь не хоче, щоб ви все життя були в жалобі.

Словом, не осуджуйте вдів загиблих Героїв, які змушують себе виходити до людей, жити звичним, нормальним життям чи знаходять нове кохання. Адже, думається, їхні чоловіки не хотіли б бачити їх нещасними. Жінка, у якої війна забрала коханого, має право на щастя. І це не означає, що вона забула чи зрадила свого Героя.

...Людмила Ващенья із села Туричани, що на Турійщині, як ніхто інший розуміє вдів. Її Іван загинув ще під час АТО на Луганщині.

– Мені було 42 роки, як стала вдовою, – розповідає. – Уже трохи пожила. А багато дружин загиблих воїнів залишилися без чоловіка зовсім молодими, з маленькими дітками на руках – у 20 – 25 років. Їм ще жити і жити, рости дітей... А без сильного чоловічого плеча це нелегко. Знаю по собі. Мої діти ж росли без батька. Тому й не осуджую тих, хто після смерті чоловіка виходить вдруге заміж.

То, може, варто прислухатися до цих слів, забути про стереотипи, які засіли у наших головах: як правильно треба жити вдовам, скільки днів бути у траурі, як вдягатися, і не заважати бути їм щасливими? ■

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясояєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварська", "Башкірка"; гусенята породи "Леґард Датський", індки "Біґ-6". Кури-несучки дорослі та підростки.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин.

Діє безкоштовна доставка.
Тел.: 067-362-95-32, 066-408-77-76 (Люда); 096-832-20-58, 099-627-88-55 (Світлана); 067-634-83-34, 050-488-77-71 (Наташа); 067-119-53-13 (Віка).

■ Пульс тижня!

Нічний візит до сусіда збагатив крадія на майже 4 мільйони

53-річному жителю села Зміїнець повідомлено про підозру у вчиненні в умовах воєнного часу крадіжки в особливо великих розмірах, поєднаної з проникненням у житло (ч. 5 ст. 185 КК України)

Наталія МУРАХЕВИЧ

Слідством встановлено, що в ніч на 26 грудня 2024 року раніше чотири рази судимий чоловік проник до житлового будинку односельця. Зловмисник викрав із сейфа готівку, золоті прикраси та злитки, завдавши потерпілому збитків на суму понад 3,7 мільйона гривень. Наразі суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

Мовчазні тіла Струмівки: поліція розплутує дві окремі загадки

У селі Струмівка, що неподалік Луцька, виявили тіла двох людей

Любомира НАТИНКА

Обоє вважалися зниклими безвісти та перебували у розшуку. Як повідомили у поліції, знайдено тіла 81-річної жінки та 43-річного чоловіка. Правоохоронці наголошують, що це – два окремі випадки, між загиблими не було жодних родинних зв'язків. «Тіла скеровано на судово-медичну експертизу. Попередньо слідів насильницької смерті не виявлено», – зазначили у поліції. Наразі правоохоронці проводять необхідні слідчі дії для встановлення обставин загибелі осіб. Результати експертизи мають допомогти з'ясувати причини їхньої смерті. ■

Спецназ проти невидимої наркомережі

У рамках спецоперації Нацполіції, яка тривала в кількох регіонах України одночасно, волинські правоохоронці із залученням спецпризначенців та кінолога провели ряд обшуків серед банди наркозлочинців. У результаті, одного співорганізатора – затримано, чотирьом – оголошені підозри

Соломія МУЗИЧКО

Зловмисники протягом тривалого часу здійснювали незаконне придбання, зберігання, перевезення та пересилання з метою збуту наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів на території Волинської області та по території України. Відповідна інформація розміщувалася на одному з телеграм-каналів. Під час перевірки встановили 8 причетних до злочинного наркобізнесу, усі вони – волиняни. Під час обшуків у ділків вилучили амфетамін, канабіс, пристрої для куріння наркотичних речовин, зіп-пакети та інші речові докази по справі. Поблизу села Копачівка поліцейські виявили цілу нарколабораторію з пляшками, каністрами та невідомими речовинами, що свідчить про ймовірне виготовлення психотропів. Усе вилучено та направлено на дослідження. Орієнтовний дохід злочинців за цінами «чорного ринку» становив майже пів мільйона гривень на місяць. Слідчі дії тривають. ■

Проевропейський мер Бухареста Нікушор Дан виграв на виборах президента Румунії із результатом 53,60% голосів. Лідер ультраправої пропутінської партії AUR Джордже Сімон, якого підтримали 46,40% виборців, визнав поразку.

1 червня у Польщі буде другий тур президентських виборів. У фінал вийшли проукраїнський мер Варшави Рафал Тшасковський (переміг у першому турі з 31,2% голосів виборців) разом із директором Інституту національної пам'яті Каролем Навроцьким (29,7%), який дуже любить спекулювати на темі «Волинської трагедії» – 29,7% голосів. До речі, третю сходинку із 14,8% голосів виборців посів відвертий українофоб із партії «Конфедерація» – Славомір Менцен.

■ Небайдужі серця

3 благодійною акцією – до наших захисників.

Концерти для поранених воїнів, «як пожива для душі»

Особлива атмосфера панувала недільного дня в КП «Волинський обласний госпіталь ветеранів війни», куди вчоргове з благодійною акцією завітали громадські активісти та аматори сцени Мар'янівської селищної ради Луцького району. Організатором зустрічі з воїнами, які перебувають там на лікуванні, стала членкиня Волинського осередку ГО «Об'єднання матерів і дружин захисників України», вдова, що втратила через війну чоловіка, мати захисника, який п'ять років захищає Україну від російського агресора – Євгенія Харків

Ніна КОСТРУБА

Як і планувалося, об 11.30 шкільний автобус зупинився на території медичного закладу і згуртований колектив, зробивши на згадку світлину, поспішив на зустріч із захисниками. У його складі – працівники КЗ «Центр надання культурних послуг Мар'янівської селищної ради», учасники художньої самодіяльності – Микола Мацієвський, його внучка Софія Мельничук, Олександр Заболотний, Ліна Гальчик, а також – молодь «Церкви спасіння» ХВЄП селища Мар'янівка.

Цього дня у них було заплановано аж чотири зустрічі: уже вище згадуваний за-

клад, Реабілітаційний центр у селі Боголюби, військовий шпиталь. А ще планувалося особлива розмова у КП «Луцька міська клінічна лікарня» з односельцем Євгенією Харків, її учнем, а ще першим екскурсоводом сільського музею села Скриголове (звідки він родом), воїном, котрий перший з цього села став учасником АТО – Олегом Батюком, який після важкого поранення знаходиться на лікуванні.

Під час спілкування з медичним персоналом, стало зрозуміло, що Євгенія Іванівна та її небадужі землячки та земляки тут бажані гості. Про це пізніше зізналися й самі військові, які раділи

зустрічі з цим колективом. У програмі заходу – вірші, пісні, зворушливі слова про наших відважних захисників. Цікавим є те, що всі учасники не тільки мають різні професії, віросповідання. Це – люди, яких безпосередньо торкнулася війна, рідні яких нині – на фронті.

Коли проходило дійство, то здавалося, що і військові, і аматори сцени це – єдине ціле. Зворушливо і до сліз зустрічали кожен номер програми. Бо репертуар був підібраний досить вдало, лейтмотивом якого пронизливо звучало: «Дякую тобі, солдате!». Відгомін

«Це – наша частинка праці у спільну перемогу.»

війни душевним піснеспівом передала наймолодша учасниця колективу, 13-річна Софія Мельничук, благаючи словами: «Милі, рідні дорослі, зупиніть війну». Важко визначити якийсь номер, бо всі

Олег Батюк радів зустрічі зі своєю вчителькою.

вони були варті уваги. Щиро дякували, аплодували військовим, зізнавалися, що такі зустрічі дуже важливі, «як пожива для душі». Запрошували приїжджати ще.

Була і ще не менш зворушлива мить, коли учасниці пригощали захисників смаколиками – різноманітним печивом, булочками тощо. Аж 19 коробок смачної домашньої випічки приготували господиньки церкви ХВЄП, працівники клубних установ. Також постаралися й діти із сіл Широке та Ржищів. Як сказала Тетяна Мартинюк, чоловік якої волонтерить більше трьох років, вони допомагають ЗСУ з початку повномасштабного вторгнення. «Це – наша частинка праці у спільну перемогу», – каже жінка.

Прощаючись, запитала в аматорок сцени, чи ж не втомлюються вони від щоденних буденних справ, репетицій, волонтерства, на що почула відповідь: «Добро творити завжди легко!». ■

■ Історична справедливість

Прокуратура повернула громаді цінну пам'ятку

Господарський суд Волинської області задовольнив позов Волинської обласної прокуратури про повернення з незаконного володіння приватного суб'єкта господарювання у комунальну власність міста Луцька приміщення пам'ятки архітектури місцевого значення на вулиці Драгоманова, 1

Наталія МУРАХЕВИЧ

Ще у грудні 2023 року прокуратура звернулася до суду, аби визнати недійсним договір купівлі-продажу частини пам'ятки архітектури площею понад 70 квадратних метрів. Будинок, про який ідеться у позові, розташований на старовинній вулиці в історико-культурному заповіднику «Старий Луцьк», та, за словами краєзнавців, на початку ХХ століття належав лучанину Шльому Осіпову і

Пам'ятку архітектури 20 століття повернули у власність Луцької громади.

мав комерційне призначення. У ньому розташовувалися магазини, бюро, аптека і книгарня, працювало фотоательє «Рафаель» та контора Луцького кредитного товариства.

Прокурори встановили, що приватизація будівлі, яка ще з 1986 року віднесена до пам'яток архітектури місцевого значення, проведена у період дії Закону України «Про тимчасову заборону

приватизації пам'яток культурної спадщини» (2005 – 2008 роки). Більше того, пам'ятка з жовтня 2008 року була віднесена до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації.

Зауважимо, що ця справа розглядалася Господарським судом Волинської області повторно. Так, у березні минулого року цим же судом у задоволенні позову прокурора було відмовлено. 14 листопада 2024 року Вер-

«Належав лучанину Шльому Осіпову і мав комерційне призначення.»

ховний Суд скасував незаконне рішення суду першої інстанції та направив справу на новий судовий розгляд, мотивуючи своє рішення тим, що прокурором надано достатньо переконливих доказів того, що приватизація пам'ятки відбулася із грубим порушенням Закону.

Враховуючи усі надані докази, Господарський суд пристав на позицію прокурора і завдяки цьому пам'ятка архітектури повернеться у власність громади. ■

■ На лінії вогню

«Війну романтизує той, хто воює дистанційно...»

«А війна – це спрага, голод, іноді – оточення, коли тижнями немитий, брудний, коли твій друг – мокрі серветки. А найболючіше – втрата побратимів...»

Ігор ЛІСОВИЙ

На долю 34-річного воїна, а нині – працівника управління ветеранської політики Нововолинської міської ради Володимира Чепи, на мою думку, випало стільки випробувань війною, що у його чорній, як смола, шевелюрі і бороді, повинно бути сиве волосся. Але рятують, напевно, польська загартованість, сільське трудове виховання. Народився у мальовничому селі Турія колишнього Турійського району, закінчив Туропинську школу. Разом зі старшою сестрою рано втратили батька, тому до сьогодні завдячує вихованню і турботам, які взяла на себе бабуся Пелагея Семенівна. Одразу привертає до себе увагу відкритістю, добрими синіми очима і українською мовою – літературною, без повторень, образною, відчувається у нього великий словниковий запас.

«МАМИНІ МОЛИТВИ МЕНЕ ВРЯТУВАЛИ»

– Звідки у тебе таке мовне багатство, що й письменники позаздрили б? – запитую.

– Це все завдяки зусиллям старшої сестри Тетяни – вчительки української мови і літератури школи села Обених Турійської громади. Після закінчення Луцького ПТУ пішов служити в армію, а проходив службу у тоді ще 51-й бригаді, – розповідає Володимир. – Мав за честь носити військову форму, коли бригадою командував Валерій Залужний. Після демобілізації працював у ресторанному комплексі «Турійське подвір'я».

А вже через кілька місяців війна покинула юнака у свої нещадні випробування. У 2014 році по повістці був мобілізований знову у 51-у бригаду. Механік-водій танка ще все пам'ятав, бо минуло лишень кілька років, як тут служив: були ще знайомі командири, цей же батальйон, ці ж стіни. Але всі ми добре пам'ятаємо і тривогу тих часів: нестачу всього в армії, добровольців і небагато бойових бригад, серед яких і 51-а, які врятували державу.

Фото з особистого архіву Володимира ЧЕПИ.

Танкіст Володимир Чепи у бойовій обстановці.

Герой українсько-російської війни з дружиною Юлею, донькою Камілою і сином Аскольдом на тюльпановому полі «Волинської Голландії».

Кілька днів відвели на бойове злагодження на Рівненському полігоні і ось танкова рота Володимира вже прикомандирована до 72-ої бригади. Тепер це, як і «наші» 14-а і 100-а бригади – одна із найбойовитіших у країні і носить ім'я Чорних Запорожців. Тоді, у 2014-му, підрозділи 51-ої бригади були найбільш бойовими і вмотивованими, і їх прикріплювали до багатьох інших частин.

– Важкий то був період для держави, людей, армії, – продовжує Володя, – але – вистояли. Біля села Хмельницький на Луганщині ми зайняли вигідну позицію на висоті, закопалися разом із самохідними артилерійськими установками. Добряче дошкуляли ворогові впродовж кількох

днів, але й нас вже засікли. Тоді не було стільки дронів, як сьогодні, але у рашистів – необмежений запас снарядів і мін, тому лупили цілодобово. Оперативна обстановка склалася така, що ми були вже в оточенні – попереду рашисти, позаду – сепаратисти. Але з оточення нас вивів тоді майор Михайло Драпатий, нині вже генерал-майор, командувач Сухопутних військ ЗСУ.

...Після цих слів у мого співрозмовника здригнувся голос. Він замовк на кілька хвилин і проковтнув сльозу, бо згадалися нелегкі місяці після демобілізації у 2015 році. Важко було морально відійти від тодішньої війни. Та й не було ще в ті часи стільки спеціалізованих психологів, систе-

ми підтримки воїнів. Доводилося у багатьох кабінетах папірцями доводити комусь «щось», аби стати «учасником бойових дій». Врятували молодість, знайомство з майбутньою дружиною, турбота про доньку.

– Моя мама – Раїса Василівна Гулечко – постійно молилася і плакала, коли я був на війні. Її молитви мене рятували, – ділиться спогадами Володимир.

«Я МЧАВ В УКРАЇНУ НЕ ВЛАДУ ЗАХИЩАТИ»

– Велика війна де тебе заста-ла? – запитую.

– У Польщі, на так званих заробітках. Разом із дружиною Юлею працювали на виробництві, пов'язаному з випуском корейських автомобілів. Після оголошення повномасштабного вторгнення, польські керівники зібрали українців і запропонували тут прихисток нам і нашим родинам, які ми заберемо з України. Ми з Юлею першими подякували їм... відмовилися. Польський товариш Кшиштоф зі сльозами на очах просив забирати дитину і родину й переїжджати до нього.

«На передовій ти стопроцентно знав, що побратими зліва і справа тебе прикриють.»

Ми відмовилися – і дружина настоювала, щоб пошвидше їхали в Україну. Був шокований на переході в Угринові величезними чергами жінок із дітьми, та й чоловіків не бракувало, які втікали від війни в Європу. Але ще більше був шокований, коли ввечері 25 лютого прибув у наш військомат і побачив у тисячу разів більше чоловіків під його стінами. Я на час війни був у першій черзі мобілізаційного резерву, і після дзвінка у частину, вже на другий день отримав форму, забезпечення, припис до екіпажу і поїхав на війну. Я мчав в Україну не владу захищати. Для мене Україна, і це мовлю не високопарно, це – моє село, дружина і діти, спогади, родина, дитинство, моя бойова участь в АТО, друзі...

Миколаївщина, згодом – Бахмутський напрямок. Де найбільш найнебезпечніші ділянки фронту – там і був екіпаж Володимира Чепи. Останній його бій був одним із найжорстокіших.

– Підтримували піхоту, – згадує Володя, – знищили кілька ворожих БМП, двома влучними пострілами – навіть замасковані у лісосмузі, але й нам перебили гусеницю. Відстрілявши по ворогові снаряди, евакуювалися до наших піхотинців, і вже в їх-

ніх окопах відбивали рашистські штурми. Спочатку отримав поранення в ногу, але ще ніч протримався, а вже другого дня були ще два важкі поранення, думав – не виживу. Але побратими перев'язали, виручили. Цей бій і до сьогодні стоїть перед очима: моя позиція біля дерева, ворожа БМП, яка косить все спареними гарматою і кулеметом...

Далі були евакуація, до десяти госпіталів, майже стільки перенесених операцій.

«НАЙБОЛЮЧІШЕ, КОЛИ ТОБІ – ВЕТЕРАНУ ПІСЛЯ ПОРАНЕНЬ, В ОЧІ КИДАЮТЬ: «ІДІТЬ ВИ ВОЮВАТИ!»»

Проте, навіть отримавши другу групу інвалідності, наш герой служив і далі – але не в бойових частинах. З гіркотою згадує Володимир пів року служби у Нововолинському центрі комплектування і соціальної допомоги. Йому – людині, котра двічі стала на захист держави, віддала здоров'я, отримавши важкі поранення і не полишила ЗСУ, в очі окремі люди кидали злі репліки: «Ідіть ви воювати!», обзивали нецензурними словами, а в повсякденному житті вони, напевно, одягали вишиванку на свята, а зараз ходять у церкву. Боляче ветерану від цього і палать душу такі слова і ставлення.

– А що тебе тримає у цивільному житті? Ти такий впевнений, спокійний, врівноважений, мудрий...

– Родина, дружина, донька Каміла і син Аскольд, бойовий досвід.

– А що на фронті психологічно підтримувало?

– Побратими, військове братство. На передовій ти стопроцентно знав, що побратими зліва і справа тебе прикриють. Це той, хто воює дистанційно, романтизує війну, а війна – це спрага, голод, іноді – оточення, коли тижнями немитий, брудний, коли твій друг – мокрі серветки. А найболючіше – втрата побратимів... Дуже позитивно мотивує, коли є зв'язок із рідними і ти чуєш у трубі їхні голоси. Це така підтримка, яку словами не передати.

...Цими днями Володимир Чепи успішно пройшов конкурс на посаду спеціаліста управління ветеранської політики. По-іншому й не могло бути, бо ще у 2015 – 2016 роках він пройшов те, з чим стикаються інші ветерани: довідки, листи з частин, довідки з госпіталів. Він із ветеранами працює як рівний із рівними, звичайно, у повному взаєморозумінні й співпраці з колегами. Впевнений, що і тут Володимир знайшов чесне застосування своїм життєвим принципам. ■

■ Кримінал

Убивцю затримали аж у Польщі

Володимирський міський суд призначив 14 років позбавлення волі 43-літньому чоловіку, який разом із жінкою жорстоко вбив знайомого

Наталка МУРАХЕВИЧ, пресслужба прокуратури Волині

Слідчі довели, що уночі 23-го вересня 2021 року, в літній кухні будинку у Володимирі нетверезий чоловік разом із судимою уже до того за умисне вбивство жінкою в ході конфлікту, застосувавши ніжку від стільця, убили

40-річного знайомого, з яким разом розпивали спиртне.

Потерпілий помер від крововтрати.

Вироком Рожищенського районного суду у вересні 2022 року жінці було призначено покарання у виді 14 років та 7 місяців позбавлення волі. Вирок набрав законної сили.

Її спілник, провадження щодо якого було виділено окремо, утік у Республіку Польща, де був затриманий та екстрадований в Україну у лютому 2023 року.

Цими днями Володимирський міський суд призначив йому покарання у виді 14 років позбавлення волі. ■

■ Будьте обережні!

Купила за 25 тисяч гривень... фото взуття

Черговою жертвою шахраїв стала жителька селища Мар'янівка Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Жінка отримала повідомлення про актуальність продажу нею взуття в соціальних мережах і, перейшовши за вказаним посиланням, щоб начебто отримати гроші за свій товар, виконала умову ошукантів: ввела у відповідну графу всі цифри і букви зі своєї картки.

Результат такої поспішності не забарився:

25 875 гривень з картки зникли, наче їх здуло вітром.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області знову закликають усіх до поміркованості, якщо йдеться про покупки та продаж на сумнівних сайтах.

Шахраї чекають і, на жаль, дочікуються довірливих! ■

■ Пряма мова

Віталій ЧЕПИНОГА, політик, блогер, про президента США 78-річного Дональда Трампа:

Немає жодного сенсу повторювати десять разів те, що сказав Трамп в тому, чи в тому інтерв'ю. Це абсолютно нічого не значить. Час від часу він видає різні випадкові фрази на будь-які теми, без усякого зв'язку з реальністю.

Ми звикли, що притомна людина повинна мати якісь базові моральні налаштування. А у Трампа таких налаштувань немає.

Час від часу йому дзвонить Стармер чи Макрон, і приводить діда до тям. Тимчасово. І так – по колу.

Люди, які хворіють на Альцгеймера, іноді втрачають будь-який сором чи стид. Хвороба видає ту частину мізків, які відповідають за емпатію, лояльність, моральні настанови й принципи.

Трамп з Альцгеймером народився. Та й по тому...

Крила, обпалені війною

Наталія Олексіївна: «Наташа привела мене в цю хату, і я вже в ній залишилася...».

Молитви жінок – за те, щоб швидше закінчилася війна, щоб син, всі, хто сьогодні боронить Україну, повернулися додому живими-здоровими.

«Мені вже нема куди вертатися – в Мирнограді все розбомблено, дах нашого будинку завалився»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ВИХОДИТЬ, Я ТЕЖ – «ЖДУНКА», БО ЩЕ ТОРІК АЖ ДО СЕРПНЯ СИДІЛА В ПРИФРОНТОВІЙ ЗОНІ»

Оскільки Наталія Демічева приїхала на Волинь із Покровського району Донецької області, то найперше розпитую, про 2014 рік, коли почалась АТО: «Це, мабуть, уже й тоді війна зачепила?». – На щастя, – пригадує той час жінка, – в нас тоді ще спокійно було. Бойові дії йшли в основному під Донецьком й до нас не докотилися. Тож наше життя не зазнало якихось змін. Син працював на шахті: він – електро-слюсар за спеціальністю. І я – при шахті: на водонасосній станції роботу мала. Біда прийшла в повномасштабну війну, коли й наш Мирноград почали обстрілювати. Молодь покидала місто. Хто в Польщу поїхав, хто – в Німеччину. І невістка з тринадцятилітнім сином теж вирушила за кордон. А залишилися тут в основному старші люди. Знаю, що таких «ждунами» називають, маючи на увазі, що чекають вони приходу росіян. Виходить, я теж – «ждунка», бо ще торік, аж до серпня, сиділа в прифронтовій зоні. Легко приліпiti клеймо, поки сам не переживеш ту ситуацію. Люди, особливо – старші, просто не хочуть (бояться!) покидати все, що було нажито за життя. І я сиділа до останнього. Бо ж то як було – кожну ніч, о 2-й годині починалась стрільба й тривала з перервами – до 3-ї, а потім стихало. От і думаєш, що якось минеться. Та де там... У серпні 2024 року було вже безперервне бахання. Ось тоді син Євген, сказав: «Мамо, бери гроші і їдь звідси – знайди хоч якийсь дах над головою, бо ракета в наш будинок влучить (дім був на чотири сім'ї, житло обдували свого часу від шахти) і залишимося ми без нічого. 16-го серпня Наталія Демічева ще була на роботі. В кінці зміни начальник дільниці, як пригадує жінка, сказав їй: «О, Олексіївна, хотів вам телефонувати, щоб ви вже не виходили на зміну. Але якщо виійшли, то виійшли...». Шахта закривалася, воду не тре-

Поки що в сина переселенки – Євгена Демічева, мобілізованого в ЗСУ, – навчання на полігоні.

ба було качати. 18 серпня жінка вирушила в дорогу. Останньою краплею було таке: – Коли в моєму квітнику перед будинком військові гармату поставили й перестрілка почалася з обох сторін, то вже не можна було там залишатися.

– Коли в моєму квітнику перед будинком військові гармату поставили й перестрілка почалася з обох сторін, то вже не можна було там залишатися.

«У МЕНЕ В СУМЦІ ЛЕЖАЛО П'ЯТЬ ТИСЯЧ ДОЛАРИВ, ЯКІ ТРИМАЛА НА КУПІВЛЮ ХАТИ»

Звичайно, цікавлюся, чому саме на Волинь вирішила їхати Наталія Олексіївна? Жінка каже: – На шахті, поряд із насосною станцією, був гараж, де солдати військової частини, яка розташувалася тут, ставили свої танки. Якось розговорилися з ними про те, що мені, певно, треба буде шукати, але, як говориться, операція купівля-продаж не відбулася – не зійшлася в ціні: – Треба було заплатити сім тисяч доларів. А у мене в сумці лежало тільки п'ять тисяч доларів, за які могла купити хату. І – все... Дзвоню Наташі, яка продавала житло в Замшанах. Мовляв, буду їхати до вас. А це вже – стоха чи сьома година – день до вечора добирає. П'ятнадцять, чи ж ходять автобуси до Замшан. Заспокоїла вона мене. Сказавши, що в селі на зупинці чекатиме син, а вона під'їде. І от я на автобусній зупинці в незнайомому селі. А в сумці – п'ять тисяч доларів, які мала на купівлю хати. Для когось – це, може, й дрібниця, а для мене – великі гроші... Слава Богу, зустріч

відбулася. Наташа привела мене в цю хату, і я вже в ній залишилася на ніч. Правда, все допитувалася, чи ж такі буду купувати і попросила мій паспорт – сфотографувала. Це мене трохи покоробило, тож мене втрималася: «Наташа, я ж – не якась шахрайка!». Хоч і її можна зрозуміти – перший раз мене бачила. Розійшлися ми на тому, що я вибір зробила – ні в яку Радощинку, щоб побачити третій варіант, вже не поїду, бо нема в мене грошей, аби кататися. Наташа навіть трохи зменшила ціну, то я ще й холодильник змогла сразу купити. ...Ми сиділи в цій хаті, де Наталія Олексіївна живе вже дев'ять місяців. Жінка верталася до того дня, коли вперше переступила її поріг, – розповідала, що вже зроблено тут ще торік для того, аби можна було жити («це ж попереду була зима!»), що ще чекає своєї черги. Грубка була несправна – та ж Наташа порадила майстра, який привів її до ладу. А потім і до колодязя дійшло – оскільки з нього давно ніхто води не брав, то була вона застоюна. І на це знайшлися майстри, заплатила їм – почистили криницю, зробили накриття над нею. Одне слово, до всього переселенка підходить не як тимчасова мешканка, а як справжня господиня. Старі, вже з дуплами, дерева довелось зрізати. А щоб посадити картоплю, землю, яка багато літ облогувала, після оранки й культивування ще вручну не один день сама, з копачкою в руках, вичищала від бур'янів.

«ЩО Я, БАБА, БЕЗ МУЖИКА ЗРОБЛЮ НА СІЛЬСЬКОМУ ОБІЙСТІ?»

Ми ходили по підв'їзку, де стоїть той, донедавна занедбаний, а тепер приведений до ладу колодязь, де на одній грядці зеленіють кушчики малини, які жінка посадила ще торік восени, а на другій – підрастає цибулька. Наталія Олексіївна розказувала, що не тільки петрушки, гороху насіяла, а й квіток, зокрема чорнобривців. А ще посадить помідори, перець – це вже ближче до колодязя, щоб зручно було поливати. По суті, переселенка почала життя з чистого аркуша. Їхала сюди, нікого не знаючи. Вітало хіба те, що, як казали солдати з Волині, тут люди добрі – «такі, що не скривдять».

– Люди тут справді хороші, – говорить жінка. – Це я відчула ще торік, як тільки сюди приїхала. Якось поралася біля хати. Аж їде дорогою чоловік на возі. Порівнявся зі мною й чую таке: «Мені сказали дати вам картоплі». І два мішки бульби привантажив. А навесні ще мішок привіз. А молода жінка (Маша, як називалася, коли ми познайомилися) торік восени привезла і картоплі, й перцю солодкого, й сала. Навесні знову забезпечила мене салом – у його пересмажила й маю смачні шкварки до супу, борщу. Наталія Олексіївна називала багату імен тих «хороших людей», без яких на новому місці їй було б дуже важко. Особливо вдячність – Андрієві, «який живе через хату»: – Що я, баба, без мужика зроблю на сільському обійсті? Та нічого! Дякую Богу, що є такий добрий чоловік – він і дерева старі позрізував, допоміг хаші розчистити. А як треба було картоплю тепер посадити, то знайшов чоловіка із тракторцем. Знаєте, в себе, в Мирнограді, я хазяйнувала на трьох сотках городу (земля належала чотирьом сім'ям, котрі мали квартири в будинку, але ніхто не хотів в землі копати). Навіть трошки картоплі посадила. Так було й торік. Але сталося так, що врожаю не збирала. Сусіди, які потрималися в прифронтовій зоні ще довше за мене, копали бульбу й мали що їсти... Чі ж є думка, щоб із часом, як закінчиться війна, так додому повернутися? Коли про це зайшла

мова, Наталія Демічева сказала: – Мені вже нема куди вертатися – в Мирнограді все розбомблено, дах нашого будинку завалився. Як читає жінка, що там зараз робиться, то це тільки додає «плюсів» до того, яким правильним було її рішення про переїзд у безпечніше місце. Зрозуміло, що вирушала в дорогу, взявши тільки документи, гроші й найнеобхідніші речі. Все, що було в квартирі, залишилося там. «Але ж майно – діло наживне, а життя – одне, його не вернеш». Наталія Олексіївна має пенсію. Оскільки це – три тисячі, на які не розженешся, тим більше – на новому місці, то жінка з перших днів свого життя в Замшанах старається підробляти, якщо є така можливість. Торік у вересні ходила до місцевого підприємця малину перебирати, потім – гриби чистити. Влітку, сподівається, знову знайдеться якась робота. «А СИН МІЙ СЛУЖИТЬ У ВІЙСЬКУ, ПОКИ ЩО В НЬОГО – НАВЧАННЯ НА ПОЛІГОНІ»

Про сина Наталії Демічевої зайшла мова, який відправив матір на Волинь, аби «знайшла хоч якийсь дах над головою».

– Коли в Мирнограді стало вже неможливо залишатися, то Євген переїхав у Покровськ, де живе його теща, – каже Наталія Олексіївна. – Він був там до останнього. Дочекався, що вже й виїхати не було чим. Тоді сів на велосипед і подався в місто Родинське, що за десять кілометрів від Покровська. Хотів і далі, до Добропілля, так само добиратися. Але я його стримала від цього, бо ж то ще двадцять кілометрів. Пощастило йому – вдалося зупинити автобус, який йшов на Дніпро. 3-го грудня він був уже в мене, в Замшанах. Але минули субота й неділя й син сказав: «Мамо, що я буду тут сидіти – поїду на шахту в Шептицький (нова назва Червонограда Львівської області. – Авт.).

Виявляється, ще будучи в Покровську, молодий чоловік налагодив зв'язок із керівництвом однієї з шахт, де потрібні були електрослюсарі. Директор навіть сказав, що броне можна одержати. Але до цього не дійшло. Після того, як побував у відділі кадрів, відкомісію пройшов й одержав скерування на короткотермінове навчання в учкомбінат, йому сказали, що треба з'явитися у військкомат й стати на облік. Тоді й мобілізували його. – Спершу син був на полігоні на Рівненщині, – розповідає Наталія Олексіївна, – а зараз – на Львівщині. Поки що в нього – навчання, а що буде завтра – не знаю.

Тож до тих турбот, з якими пов'язане життя переселенки на новому місці, додалася ще й тривога за сина: – Знаю, що багато хлопців з нашого Мирнограда ще після 2014 року перейшли на сторону «днр». А мій Євген завжди був за Україну. Працював на шахті, ніколи не ховався від призову й казав: «Як викличуть у військкомат, то піду воювати». І Євгена викликали – в Дніпро возили на медкомісію. Та психолог щось його забракував. Може, тому що він – занадто спокійний. До того ж під час строкової служби в Криму був у прикордонних військах, а брали стрільців, артилеристів, то він не підходив... Наталія Олексіївна показує знімки сина, зроблені на полігоні. Той, де син – серед лісу, жінка прокоментувала: – Прислав Євген мені це фото й написав: «Мам, дивись, який тут мурашник!». Романтичний він у мене, природу любить... У молитвах жінки, звернених до Бога, – прохання, щоб швидше закінчилася війна, щоб її син, всі, хто сьогодні боронить Україну, повернулися додому живими-здоровими. ■

Ті, що тримають небо

У Міжнародний день матері звиняченська церква була по-особливому красиво від материнських почуттів.

Троянди для мам Героїв – від воїна Андрія Горотя

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

У звиняченому Андрія Горотя люди знають хорошим господарем. Свого часу він працював лісником, на асфальтному заводі й охоронцем на Волинській філії Українського інституту експертизи сортів рослин, і водночас, за словами експерта звиняченської сільської ради Тетяни Панасюк, не відмовляв ні мудрою порадою, ані золотими руками, якщо йшлося про справу на благо села.

Самородки з народу

«Вишиваю вночі, коли на АЗС – менше клієнтів».

Липину – не Лувр, але тут теж виставили Мону Лізу

Правда, вишиту, і дуже мистецьки, адже працював над нею Олександр Шум – автор кількох десятків православних ікон

Закінчення.
Початок – на с. 1

Оксана ПРОКОПЧУК

Вишиваю вночі, коли на АЗС – менше клієнтів», – розповідає Олександр Шум, який кілька років працює на

«А що мав ховатися?» – усміхається чоловік, розповідаючи, як у свої 57-м літ відреагував на повістку із військкомату. І вже більше всерйоз, аніж жартома, додає: «Оце

Мені настільки захотілося подякувати кожній, що я впіймав себе на думці: «От якби подарувати всім їм квіти!».

від недавнього дня народження воюючої мені ще до пенсії 726 днів. Хіба що домовляється там, «зверху», і війна закінчиться. Оце буде свято!».

Молитовна неділя на честь іменниника Андрія Горотя і 68-річчя регентки хору Віри Косинської

ліс в храмі Звиняченого на Волині», співпала з повсякчас знайомим святом – Міжнародним днем матері. І Андрій Васильович, як справжній чоловік, не міг вчинити інакше, як вчинив.

– У церкві були мами загиблих і померлих воїнів Дмитра Редчука

Регіональний менеджер мережі АЗС «Укрнафта» у Волинській області Юрій Гецько розповідає, що талант Олександра Шума інших інших членів компанії надихають людей розвивати свої уміння.

Перша робота – ікона Івана Хрестителя – була у мій ріст і працював над нею півтора року.

місяців і подарував духовній семінарії», – розповідає Олександр. Він працює за готовими схемами та імпровізує, переробляючи на власний лад кольорову гаму майбутніх вишитих картин. Рідні підтримують багаторічне захоплення мистець, а менший син навіть намагався наслідувати, проте інтерес до цього ремесла – з часом згас. За словами Олександра Шума, його надихають роботи легендар-

«Оце від недавнього дня народження воювати мені ще до пенсії 726 днів», – каже 58-річний воїн Андрій Горотя.

і Олександра Панасюка – Наталія Редчук і Тетяна Панасюк, а також – неньки, сини яких зараз – на фронтах війни, зниклих безвісти, словом, жінки, які, як ніхто інший, жили й живуть очікуванням закінчення війни. Мені настільки захотілося подякувати кожній, що я впіймав себе на думці: «От якби подарувати всім їм квіти!».

Мовчки сказав, як зав'язав. Мабуть, жіноцтво трохи подивувалося, коли Андрій Васильович раптом вийшов із церкви. А він тим часом телефонував другові Миколі Андрійовичу з проханням поїхати в Горихів і купити 30 троянд! Пан Микола допомогти в хорошій справі теж завжди готовий. Отож, не минуло й години, як Андрій Васильович зно-

ву вийшов із храму та повернувся за кілька хвилин із букетом квітів. Троянду вручав кожній ненці після обряду мирування. Жінки не стримували сліз і слів вдячності. Звісно, такому приємному дарунку раділа і дружина іменниника пані Євгенія. Андрій Горотя каже, що затягнуться рани і він знову піде на війну. До слова, Андрій Васильович багатий уже трьома внуками. Нині на фронтах воюють його зяті: під Куп'янськом – Юрій Бабій, чоловік Людмили, на Сумському напрямку – Дмитро Данилюк, чоловік Марії.

Вітання мам, Героїв від «Волині» й воїнів! Повертайтеся додому з миром якнайшвидше! ■

щоб інші майстри могли вишивати їх тех. У Липинах Олександр Шум у День матері представив виставку «Вишита молитва духу» із 40 робіт. Каже, що обирав їх за покликом серця. В експозиції – класичні православні ікони, художні образи ангелів та копії картин відомих художників світу. До слова, виставку в Липинському будинку культури організували у співпраці Центру культури, туризму, молоді та спорту при Підгайцівській сільській раді та Волинського представництва компанії АЗС «Укрнафта». Регіональний менеджер мережі АЗС «Укрнафта» у Волинській області Юрій Гецько розповідає, що вони дбають про своїх працівників та клієнтів, намагаються брати участь в житті громади, на території якої діють та до бюджету якої сплачують податки. Віднедавна вирішили дізнатися про захоплення та хобі своїх працівників і допомогти їм ділитися своїми талантами, щоб надихати інших людей розвивати свої уміння та самореалізовуватися. Так з'явилась ідея провести виставку робіт Олександра Шума у Підгайцівській громаді, адже слоган мережі: «АЗС, що поруч» – і вони намагаються бути «поруч кожної людини, поруч солдата, поруч волонтера і поруч життя громади». З його слів, така співпраця, ще й на культурному рівні, покращує взаємодію, оскільки виходить за межі обслуговування комунального транспорту громади, зміцнює позиції «Укрнафти», як соціально-відповідального бізнесу та підтримує працівників, які мешкають у селах громади. ■

■ Пульс тижня

Двоє браконьєрів у заповідній зоні наловили на понад 185 тисяч гривень

У гідрологічному заказнику «Річицький» Забродівської громади державні інспектори Волинського рибоохоронного патруля спільно з працівниками сектору водної поліції Ковельського РУП та Державного екологічного інспекцію у Волинській області викрили два грубі порушення Правил любительського рибальства

Любов ВОЛИНЮК

Горе-рибалка в нерестовий період здійснював незаконний вилов водних біоресурсів забороненими знаряддями лову. Сіткою з дерев'яного човна встиг добути 17 екземплярів плітки, 4 плоскирки, 2 окуні звичайного, 1 йоржа звичайного, 1 лина, 1 карликового сомика. Сума, нарахована за шкоду рибним запасам, склала 116 151,21 грн. На тій же водоймі природоохоронці затримали ще одного громадянина, який також ловив рибу з дерев'яного човна двома сітками. У браконьєрських знаряддях знаходилися 3 щуки, 2 окуні звичайних, 1 карликовий сомик, 1 плітка загальною вагою 2, 527 кг. Своїми діями порушник завдав шкоди у розмірі 69 290,41 грн. Сітки, човни та водні біоресурси вилучили працівники поліції. На даний час слідчі внесли відомості до ЄРДР щодо проведення по цих фактах досудового розслідування за ч. 1 ст. 249 КК України. ■

«Порішати» не вийшло

Нетверезий водій намагався підкупити поліцію, щоб уникнути відповідальності

Любов ВОЛИНЮК

Патрулюючи у селі Сереховичі Ковельського району, співробітники групи реагування патрульної поліції зупинили автомобіль «Jeep». Під час спілкування з водієм, 39-річним мешканцем сусіднього села, правоохоронці помітили у нього явні ознаки алкогольного сп'яніння. Керманча освідчували, результат показав – 3,69 проміле, що у 18 разів перевищує допустиму норму. Під час складання адмінматеріалів чоловік намагався «порішати», він поклав гроші на сидіння службового автомобіля. На місце працівники ГРПП викликали слідчо-оперативну групу, що задокументувала факт надання хабаря. Гроші вилучили, а за цим фактом розпочали кримінальне провадження за ст. 369 КК України. Йдеться про надання неправомірної вигоди службовій особі. Окрім того, на п'яного водія склали адміністративний протокол за ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення. За нетверезе водіння йому загрожує 17 тисяч штрафу та позбавлення права керування транспортним засобом на рік. За надання хабаря – до чотирьох років позбавлення волі. Триває розслідування. ■

Хотів зекономити на електриці – ледь не спалив оселю

У Ковельському районі один чоловік вирішив, що правила йому не писані, і зробив приховане підключення до електромережі

Любов ВОЛИНЮК

Хитрощі використання електроенергії поза обліком лічильника ледь не завершилися втраатою оселі. Як розповіли у ПрАТ «Волиньобленерго», нелегальний провід волинянин заховав у короб. Однак закони фізики не обманути – самовільне підключення до самонесучого ізольованого проводу спровокувало коротке замикання, що призвело до загорання електропроводки. Рятувальники підтвердили: причиною займання стало незаконне підключення до електромережі. Своєю чергою енергетики розрахували обсяг і вартість викраденої електроенергії, оскільки самовільне підключення суперечить Правилам роздрібного ринку електричної енергії. Навіть якщо лічильник цього «не помітив», споживачу доведеться заплатити набагато більше, як він думав зекономити. Якби волинянин не хитрував із лічильником – не мав би витрат на штраф за необліковану електроенергію та ремонт будинку. У Волиньобленерго наголошують: жодна «еконіомія» не варта зруйнованої оселі. Не ризикуйте тим, що справді важливо – життям та домом. ■

■ Незламні

«Мамо, не плач – все позаду»: громада зустріла вдома свого воїна після полону

Напередодні Великодня у рамках обміну військовополоненими вдалося повернути з ворожої неволі Олександра Самрука зі Скулина. Цій звістці раділи всією громадою

Леся КВІТКА

Увесь цей час Олександр перебував на реабілітації, а кілька днів тому повернувся додому. Привітати захисника на рідній батьківській землі прийшли сільський голова Віталій Кашик, секретар сільської ради Павло Кухта, фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб Лілія Синюк, староста Людмила Бойчук, директорка Скулинського ліцею Олена Коваль разом із школярами. Зустріч була дуже теплою.

Олександра мобілізували наприкінці 2024 року. Два місяці тривало навчання на полігоні, далі – передова. Служив в одній із механізованих бригад. На полі бою воїн отримав поранення – наступив на міну. У полон військовослужбовець потрапив у селі Дачне, що на Донеччині. Росіяни утримували пораненого Олександра два місяці. Увесь цей час, розповідає мати солдата Людмила Андріївна, молилася про повернення сина додому.

Увесь цей час мати Олександра – Людмила Андріївна молилася про повернення сина додому. І ось – тепла зустріч!

Жителі громади щиро вітали захисника на рідній батьківській землі.

Сільський голова тепло привітав звільненого захисника з поверненням, поцікавився станом його здоров'я та самопочуттям, подякував за захист Батьківщини, муж-

Фото: Колодяжненська громада.

Фото: Колодяжненська громада.

ність і витримку та запевнив, що громада завжди – поруч: «Твоє повернення – це одна з найбільш радісних подій у нашій громаді за останній час, адже всі ми хочемо,

■ Місцева фішка

У Ковелі відкрили виставку, яка змінює погляд на людину

Вперше на Волині – 11 унікальних експонатів, які змінюють сприйняття себе та світу

Леся КВІТКА

У Ковелі на базі сучасного коворкінгу «CollabZONE» відбулась урочиста презентація унікальної для регіону наукової виставки «Людина».

Ця подія, яку організувала команда ГО «Велика Ідея», вже встигла зацікавити та захопити перших відвідувачів.

На відкриття завітали очільники громади на району, представники освітніх закладів, директори та заступники директорів місцевих шкіл. А також онлайн на зв'язок приєдналися головні партнери виставки – ректор Університету Григорія Сковороди в Переяславі Віталій Коцур та співзасновник ГО «Академія розвитку громадянського

Фото: Ковельська міська рада.

Виставка розрахована на найширшу аудиторію – від 6 до 99 років – тут буде цікаво кожному!

суспільства» Денис Скрипець.

Виставка «Людина» – це не просто експозиція, а захоплююча подорож у світ людського тіла, мозку та відчуттів, де кожен експонат запрошує до активної взаємодії. Особливістю виставки є її ексклюзивність для Ковеля: вона не подорожує Україною на постійній основі, і її поява у місті стала можливою завдяки ініціативі та співпраці багатьох

партнерів. Це – унікальна можливість для ковельчан та гостей міста доторкнутися до сучасної науки, не виїжджаючи далеко. Виставка розрахована на найширшу аудиторію – від 6 до 99 років! Як влучно позначували організатори, тут буде цікаво абсолютно кожному, хто прагне нових знань та яскравих вражень. Це – ідеальне місце для: • шкільних екскурсій: чудове доповнення до навчальної про-

грам, що оживляє теорію;

- студентських груп: наочне знайомство з науковими принципами;
- сімейного відпочинку: спільні відкриття та незабутні емоції для батьків та дітей;
- допитливих дорослих: можливість по-новому поглянути на звичні речі.

Під час презентації гості мали змогу першими протестувати найцікавіші експонати. Особливе захоплення викликали:

- «Радіо в зубах»: унікальний експеримент, що демонструє кінтову провідність звуку.
- «Перевернутий зір»: можливість побачити світ догори дригом та перевірити адаптивність мозку.
- «Дзеркало Франкенштейна» та «Симетрія обличчя»: експонати, що розкривають таємниці нашого сприйняття.
- «Головоломки», «Рівновага», «Стрес-тест» та багато інших інтерактивних моду-

аби наші захисники поверталися додому живими та були звільнені з кривавих рук ворога, – мовив Віталій Леонітович. – Підтримаємо, чим зможемо, на постійному зв'язку – наш фахівець Лілія Леонідівна, яка допоможе адаптуватися до цивільного життя, надасть необхідні консультації. Відпочивай, набирайся сил, насолоджуйся спілкуванням із близькими».

Олександр Самрук розповів, що досі не вірить,

Олександр Самрук розповів, що досі не вірить, що нарешті вдома

що нарешті вдома, а коли під'їжджав до рідного села і побачив напис на дорожньому знакові, то захотів сфотографуватися біля нього, аби закарбувати цей момент.

Мати Героя говорить зі сльозами на очах, а він підбадьорює: «Мамо, не плач, все позаду». «То вже сльози радості», – відповідає вона. Неможливо уявити, скільки сліз пролило через війну. Мабуть, цілі океани... Хочеться, аби по щоках українських матерів, дружин, дітей, батьків текли лише сльози щастя. ■

лів, яких у такій кількості та складі навряд чи можна зустріти деінде.

Загалом на виставці представлено 11 унікальних наукових експонатів.

Організатори наголошують, що виставка є благодійним проектом. Усі зібрані кошти (внесок за участь) будуть спрямовані на розвиток інноваційно-освітнього простору «CollabZONE» у м. Ковель та на підтримку створення стаціонарного Центру Науки у м. Буча (місто-побратим Ковеля) для дітей, які постраждали від війни.

Наукова інтерактивна виставка «Людина» працюватиме у Ковелі в просторі «CollabZONE» (вул. Незалежності, 166) з 18 травня до 30 червня.

Увага! Відвідування виставки відбувається за обов'язковою попередньою реєстрацією.

Це необхідно для забезпечення комфортного перебування та можливості повноцінного взаємодія з усіма експонатами.

Зареєструватися та дізнатися більше можна за телефоном: 073 564 63 20. ■

Крила, обпалені війною

Під час зустрічі в Маневицькій громаді Ольга Вашук обговорила стан виконання місцевих програм соціальної та ветеранської політики.

Фото із сайту Камінь-Каширської РВА.

У селі Троянівка на базі шкільного гуртожитку облаштовують місце для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб.

У Троянівці зможуть прийняти понад 50 переселенців

На минулому тижні начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Вашук побувала з робочим візитом у Маневицькій громаді

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Згідно з графіком, Ольга Петрівна провела зустріч із головою селищної ради Олександром Гаврилюком, у ході якої обговорили стан виконання місцевих програм соціальної та ветеранської політики, зокрема в частині підтримки внутрішньо переміщених осіб.

До слова, цими днями в Маневичах під час засідання сесії депутати внесли зміни до відповідного документа (Програми соці-

ального захисту населення Маневицької громади), передбачивши ще один із пунктів – компенсацію на тверде паливо для домогосподарств внутрішньо переміщених осіб, сімей безвісти зниклих і полонених.

Також очільниця виконавчої гілки влади краю відвідала Маневицький ліцей № 1 імені Героя України Андрія Снітка, де триває капітальний ремонт харчоблока. Його оновлення, що в рамках ініціативи першої леді Олени Зеленської, є частиною загальної програми модернізації освітньої інфраструктури, спрямованої на поліпшення умов навчання та забезпечення школярів здоровим і якісним харчуванням. Щоб цілісно завершити проект, окрім державних коштів, за-

лучають ресурси громади на умовах співфінансування. Наразі виконали значну частину робіт. Йдеться про заміну інженерних мереж, реставрацію стелі, підлоги та стін. У перспективі – встановлення сучасного обладнання для приготування і зберігання їжі.

«На кожне звернення має бути реакція, – сказала Ольга Вашук.»

Наступним у робочому графіку начальниці РВА було село Троянівка, де облаштовують місце для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб на базі місцевого шкільно-

го гуртожитку, розрахованого на 52 особи. Хорошу справу реалізують за фінансового сприяння благодійного фонду «Рокада», а саме проекту «Підтримка приймаючих громад. Створення доступних умов для евакуації населення». Його планують завершити в червні. На сьогодні ремонтують житлові та санітарні кімнати, кухню. Вже закупили меблі та побутову техніку. Свою допомогу надає і благодійний фонд «Схід SOS».

– Багато проєктів, вартих уваги, реалізують у Маневицькій громаді. Вони спрямовані на підтримку не лише жителів селища, а й тих, хто шукає тут захист і безпеку, рятуючись від війни. На кожне звернення має бути реакція, – сказала Ольга Вашук. ■

Проблема

Потрібна реальна оцінка безпеки для здоров'я людей

На черговій сесії депутати Любешівської селищної ради одногослосно ухвалили рішення звернутися до вищих органів влади щодо недопущення порушення прав жителів населених пунктів Любешівської селищної територіальної громади, віднесених до зон радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи

Наталія МУХА

У зверненні, зокрема, йдеться про те, що в громаді зростає соціальна напруга через запланований у цьому році перегляд зонального поділу радіоактивно забруднених територій. Однак за передбаченою у Держбюджеті 37 мільйонів гривень планується використати на проведення паспортизації лише 192 населених пунктів із загальної кількості 927, які віднесені до 2-ї та 3-ї зон радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи. Серед них немає територій Волинської області, зокрема – Любешівщини. Натомість планують використати дані експертних висновків про радіологічний стан населених пунктів Волинської області від 26.12.2012 року.

Волинські синоптики в обласному центрі зафіксували рекордну мінімальну температуру: 11 травня температура повітря в Луцьку знизилася до $-0,8^{\circ}\text{C}$. Попереднє рекордне значення для цього дня було відмічено у 1978 році і становило $+0,5^{\circ}\text{C}$.

«В громаді зростає соціальна напруга через запланований у цьому році перегляд зонального поділу радіоактивно забруднених територій.»

«Ми категорично не погоджуємося з таким підходом і вимагаємо, щоб жодне рішення щодо скорочення кількості населених пунктів зі статусом постраждалих не ухвалювалося без глибокого обґрунтування та реальної оцінки безпеки для здоров'я людей, без узгодження з громадами і належною комунікацією», – йдеться у зверненні. ■

Пам'ять про них житиме вічно!

Стенд пам'яті став місцем вшанування чотирьох Героїв-захисників.

Колись – учні, а тепер – Герої, віддали життя за волю України

Цими днями у Залізницькому ліцеї, що на Любешівщині, відбулася особлива й зворушлива подія – відкриття стенду пам'яті загиблих бійців, які свого часу навчалися у цьому навчальному закладі

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Колись – учні, а тепер – Герої, віддали життя за волю України. Їхній подвиг навіки вкарбовано в історію громади, а імена – в серцях земляків.

На церемонії відкриття були присутні представники селищної ради, освітяни, учні, рідні полеглих воїнів. У своїх виступах секретар селищної ради Юрій Боснюк, заступниця селищного голови Тетяна Смокович і староста Любов Михальчук

висловили глибоку вдячність родинам Героїв, наголосивши на важливості збереження історичної пам'яті для молодого покоління.

Стенд пам'яті став місцем вшанування чотирьох Героїв-захисників – Валерія Швирида, солдата 115-ї окремої механізованої бригади, який загинув 23 червня 2022 року на Луганщині, Івана Пасевича, старшого лейтенанта 80-ї окремої аеромобільної бригади, життя котрого обірвалося 16 серпня 2014 року під час запеклих боїв на Луганщині, Олександра Жилка, солдата 4-го окремого стрілецького батальйону, який загинув на Донеччині 5 серпня 2024 року, та Віктора Швайка, сержанта Окремої президентської бригади, котрий поліг за Україну на Донеччині 30 вересня 2023 року. ■

Пульс тижня

Фото із сайту Маневицької селищної ради.

Посмертна нагорода батька, чоловіка – стане в сім'ї Героя дорогою реліквією.

Герої не вмирають!

Дружині й синові бійця-Героя вручили його державну нагороду. Указом Президента України за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку орденом «За мужність» III ступеня (посмертно) нагороджено 38-річного стрільця штурмового спеціалізованого відділення Вадима Шилака

Торік 15 вересня під час виконання бойового завдання Вадим Шилак отримав поранення несутиміс з життям.

Богдана КАТЕРИНЧУК

Вадим Станіславович боронив Батьківщину з початку червня 2024 року. 15 вересня під час виконання бойового завдання мужній воїн отримав поранення несутиміс з життям.

Цими днями у приміщенні Маневицької селищної ради старший офіцер першого відділення Камінь-Каширського районного територіального центру комплектації та соціальної підтримки, майор Олександр Антонюк вручив дружині Карині Сергіївні і сину Марку почесну державну нагороду. Подяку Маневицького селищного голови за виховання щирого патріота, достойного сина України вручив мамі Героя Олені Володимирівні секретар Маневицької селищної ради Володимир Черчик.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять воїна, який загинув за нашу свободу і незалежність. ■

Фото із сайту Маневицької селищної ради.

У вирішальних поєдинках маневицькі спортсмени фінішували на третій сходинці.

Юні маневиччани – бронзові призери чемпіонату України з футзалу

Минулий тиждень був максимально насичений для вихованців Маневицької ДЮСШ, які провели чимало успішних матчів у рамках чемпіонату України з футзалу U-13 у мальовничому місті Коломия Івано-Франківської області

Богдана КАТЕРИНЧУК

Участь у національних змаганнях взяло 16 спортивних клубів. У вирішальних битвах маневицькі спортсмени фінішували на третій сходинці та здобули бронзові нагороди.

Кращим гравцем команди став Костянтин Ваврик, кращим гравцем чемпіонату України визнано Тимофія Биковського. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

Совість нації

Не зламали сталінські табори: Ніна Вірченко навіть у 95 навчає студентів!

Фото: teren.in.ua.

«Я – донька петлюрівського офіцера, я горджуся цим, батько ходив у бої за Україну».

Ця неймовірна жінка-науковець зіграла одну із ключових ролей у поверненні пам'яті про видатного математика родом з Волині Михайла Кравчука – вона опрацювала та систематизувала його праці

Світлана ПАВУК, tsn.ua

5 травня у Тернополі відсвяткувала свій 95-й рік народження докторка фізико-ма-

тематичних наук, авторка понад шести сотень наукових праць і дисидентка Ніна Вірченко.

Вона відкрила світові видатного українського математика – Михайла Кравчука, теж репресованого вченого, який помер у радянських концтаборах у 1942 році. Як відомо, роботи Михайла Кравчука, який народився у селі Човниця на Волині, стали основою для створення першого комп'ютера, також він був засновником школи українських конструкторів ракетної та косміч-

Коли студенткою Київського університету щиро розповідала однокурсникам про історію УПА та УНР, її найближча подруга здала дівчину НКВС.

ної техніки, співтворцем першого тритомного словника української математичної термінології.

Ніна Вірченко не просто опрацювала праці Михайла Кравчука, а й зробила багато для збереження пам'яті про нього. При цьому самі пані Ніні довелося пройти через сталінські застінки. «Я все це переносила з гідністю українки, бо пам'ятала, хто я така, Україна – все моє життя», – каже Ніна Вірченко, ювілярка-науковиця.

А почалося все у тридцятих роках на Черкащині, коли ще школяркою Ніна придумала собі псевдо, яке стало кредом усього її життя – УЖМА: українка, жінка, математик, астроном. «Я – донька петлюрівського офіцера, я горджуся цим, батько ходив у бої за Україну і я разом з ним, це умовно, бо я була мала ще. Любила Україну, бажала їй добра і далі все жит-

Математик з Волині Михайло Кравчук був учителем авіаконструктора Архипа Люльки та творця космічних кораблів Сергія Корольова. Образ пана Кравчука зображений і на дво гривневій монеті.

тя жити, працювати для України», – говорить пані Ніна.

І коли вже студенткою Київського університету щиро розповідала однокурсникам про історію УПА та УНР, її найближча подруга здала дівчину НКВС. Ніну Вірченко засудили на десять років. «Арешт, Іркутська область, та ще й спецтабори, лісопояс, слюда і робота безконечна. Там я теж працювала, навчала дівчат навколо себе», – згадує мужня жінка.

Своєї математики вона навчала скрізь – у таборах, пишучи формули на снігу. Після повернення із Сибіру – у школах глухих українських сіл, і пізніше, коли їй таки дозволили закінчити універ-

ситет, усе життя викладала математику. І навіть зараз, у похилому віці, каже її донька, коли робить вправи, то теж із математичним нахилом.

«Ми дуже гордимось тим, що мама досі працює, викладає, тобто ми її перевезли до Тернополя з Києва і вона продовжує викладати в Київському політехнічному інституті, продовжує вчити студентів по «зуму». І це, мабуть, є секрет довголіття – любов до математики, любов до молоді», – каже її донька Марічка Доценко.

Науковиця розповідає, що математичної формули довголіття не вивела, але, мабуть, саме копітка праця над тим, що любиш, і є тим подовжувачем життя. ■

Спорт

«Динамо» – чемпіон, «Шахтар» – володар Кубка, а Тимощуку вручили пігозру

Тим часом 35-річний Андрій Ярмоленко, реалізувавши пенальті у ворота одеського «Чорноморця», переписав рекорд київського «Динамо» за кількістю забитих голів за часів Незалежності на своє прізвище: у нього – 114 влучних ударів по воротах суперників

Петро ПАС

Київська міська прокуратура повідомила екскапітану збірної України з футболу, 46-річному уродженцю Волині Анатолію Тимощуку про підозру у пособництві державі-агресору – рф. Як за явило слідство, Тимошук, який продовжує перебувати у тренерському штабі російського «Зеніта», після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, у вересні зіграв у поединку, на якому збирали гроші для армії рф. Зокрема, екс-гравець збірної України пожертвував на аукціон свою футболку, яку викупили путіністи за 700 тисяч рублів.

Усі кошти з аукціону скерували на військові підрозділи росії, які укомплектовані футбольними фанатами. Зокрема уся сума відійшла на допомогу «106-му розвідувальному батальйону» зс

Ілюстрація: dynamomania.com.

Андрій Ярмоленко забив найбільше голів у футболці київського «Динамо» за часів Незалежності.

Ексгравець збірної України пожертвував на аукціон свою футболку, яку викупили путіністи за 700 тисяч рублів.

рф, відомому як «розвідзгін 106 «москва»», а надалі перейменованому в «Светлояр».

Через це Тимощуку повідомили про підозру у частині 1 статті 112-2 Кримінального Кодексу України («пособництво державі-агресору»)...

Як відомо, Анатолій Ти-

мошук почав працювати асистентом головного тренера пітерського «Зеніта» влітку 2017 року. А після повномасштабного вторгнення рф у лютому 2022 року він ніяк не засудив агресію росії. Хоча всі пам'ятають, як він бігав з українським прапором і заплітав у волосся синьо-жовту стрічку...

Тим часом 35-річний Андрій Ярмоленко, реалізувавши пенальті у ворота «Чорноморця», довів свою кількість точних ударів за «Динамо» до 114-ти і побив рекорд колишнього форварда киян і нинішнього головного тренера національної збірної України Сергія Реброва (113 точних пострілів). Хоча в Олега Блохіна аж 211 голів у ворота суперників киян – і забивав він їх у набагато потужнішому, ніж наш, чемпіонаті СРСР.

Андрій Ярмоленко також наблизився до звання найкращого бомбардира в історії УПЛ. Зараз цей рекорд належить Максиму Шацьких (124 голи), а також випереджають Ярмоленка Сергій Ребров (123) і Євген Селезньов (117).

А київське «Динамо», зігравши внічию 1:1 із одеським «Чорноморцем» у 29-му турі вітчизняної Прем'єр-ліги, достроково стало чемпіоном України – у 17-те за часів Незалежності. Крім «Динамо», 15 разів здобував «золото» національної першості донецький «Шахтар» і один раз – у першому чемпіонаті – сімферопольська «Таврія» (1992).

До речі, «Шахтар» провал у сезоні трохи підсолодив перемогою в Кубку України-2025, де у вирішальному матчі в Житомирі в серії пенальті після 1:1 зумів здолати тих же киян – 6:5. У скарбничці донецчан уже 15 Кубків України, а в «Динамо» – 13.

Хоча справжньою сенсацією чемпіонату стала «Олександрія» – вперше друге місце в Українській Прем'єр-лізі посіла коман-

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 29 туру: «Зоря» – «Полісся» – 0:1, «Кривбас» – «Оболонь» – 1:0, «Колос» – «Карпати» – 2:1, «Лівий берег» – «Рух Львів» – 1:0, «ЛНЗ Черкаси» – «Ворскла» – 0:0, «Інгuleць» – «Шахтар» – 1:4, «Олександрія» – «Верес» – 3:1, «Чорноморець» – «Динамо» – 1:1.

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ УПЛ НА РАНОК 21 ТРАВНЯ:

№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Динамо» (Київ)	29	20	9	0	60:18	69
2.	«Олександрія» (Олександрія)	29	20	6	3	46:22	66
3.	«Шахтар» (Донецьк)	29	18	7	4	68:25	61
4.	«Полісся» (Житомир)	29	12	11	6	37:27	47
5.	«Карпати» (Львів)	29	13	7	9	41:33	46
6.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	29	13	7	9	33:25	46
7.	«Рух Львів» (Львів)	29	9	10	10	29:26	37
8.	«Зоря» (Луганськ)	29	11	4	14	31:38	37
9.	«Верес» (Рівне)	29	9	8	12	32:43	35
10.	«Колос» (Ковалівка)	29	8	11	10	26:24	35
11.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	29	7	9	13	24:36	30
12.	«Оболонь» (Київ)	29	7	8	14	18:43	29
13.	«Ворскла» (Полтава)	29	6	8	15	23:37	26
14.	«Лівий берег» (Київ)	29	7	5	17	18:38	26
15.	«Інгuleць» (Петрове)	29	5	8	16	20:46	23
16.	«Чорноморець» (Одеса)	29	6	4	19	20:45	22

У гонці бомбардирів лідирує 23-літній форвард київського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 17 голів (2 – з пенальті).

да не з обласного центру. Команда з райцентру на Кіровоградщині (давно треба міняти на Кропивницьку! – Ред.), яку очолює 43-річний Руслан Ротань, зробила неймовірний крок уперед в клубній історії і стала лише 7-ю командою в Україні, якій вдалося піднятися так високо (після «Динамо», «Дніпра», «Шахтаря», «Чорноморця», «Металіста» та «Дніпра-1»). ■

РЕКЛАМА

РОБОТА ДЛЯ ЛІКАРІВ

Комунальне некомерційне підприємство "Ратнівська центральна районна лікарня" Ратнівської селищної ради запрошує на постійну роботу лікарів за спеціальностями:

- лікар – анестезіолог,
- лікар – педіатр,
- лікар – невропатолог.

Гарантуємо забезпечення житлом: квартира в багатопверховому будинку (таунхаус).

Додатково повідомляємо, що КНП "Ратнівська ЦРЛ" повністю забезпечена усім необхідним сучасним медичним обладнанням.

Довідки за телефоном: (380)96-518-71-90, електронна адреса: ratnecrl@gmail.com.

■ Спеціальний репортаж

А ви грали в «чачку»?

Лідія Романюк проводить майстер-клас із гри в «чачку».

Про цю цікаву забавку я дізналася вперше лише минулої неділі – у Рожищенському історико-краєзнавчому музеї під час культурного заходу до Міжнародного дня музеїв

Олена ЗУБ

Викладачка та учні музичної школи заворожили своєю грою.

«ЛАМАНИЙ» ТАНЕЦЬ ТА ІСТОРІЯ ПРО ФРАНЦУЗА СПОДОБАЛИСЯ УСІМ

– Цьогоріч до Дня музеїв захотіли зробити щось оригінальне, – каже під час знайомства очільниця закладу Мирослава Бродосюк. – Відоме багатьом таке явище, як ніч у музеї, але у темну пору доби ми зараз нічого не зможемо організувати, оскільки у нас – війна – і всі змушені дотримуватися комендантської години, тож вирішили провести замість ночі вечір. Цього тижня в четвер був День вишиванки, але через траур у нашій громаді (жалога тривала з 14 до 16 травня включно, в зв'язку із загибеллю рожищанина Сергія Богучького, а День вишиванки був 15 травня) всі заходи відмінили, тому у

нас виникла ідея поєднати два свята.

Тим часом директорка Центру культурних послуг міста Рожище, а за сумісництвом – ведуча заходу Наталія Марцинюк – закликала всіх глядачів, а їх зібралось чимало і різних вікових категорій: від мало-го – до старого, пройти до експозиційної зали музею, що знаходилася на першому поверсі.

– Дуже приємно, що Міжнародний день музеїв ми відзначаємо саме весною, коли пробуджується життя, і настає пора веснянок, гаївок та... залицяння дівчат із хлопцями, – сказала вона, усміхаючись, у вступному слові.

Після цього юні актори – учасники Театрального колективу Центру культурних послуг – показали присутнім невеличку виставу. Підлітки у віршованій формі та з гумором розповіли історію про нещасливе кохання, а також заспівали фольклорних пісень.

Закінчилася театральна постановка тим, що всіх присутніх запросили на загальний «ламаний» танець. Гості взялися за руки і, неначе в'юнка змійка, радісно кружляли по виставковій залі. По їх усміхнених обличчях було зрозуміло – це неабияк всіх розвеселило.

Але імпровізований танок був лише початком. Далі ведуча запросила всіх на

Яскравим і емоційним вийшов виступ театального колективу Центру культурних послуг.

« Було представлено вбрання з міста Рожище, а також із сіл Луцького району – Топільного, Носачевичів, Єлизаветина, Сокола, Лукова.

східці. Прямо там, в оточенні живописних робіт на стінах, дитячий колектив розіграв наступну сценку. В ній розповіли легенду про витоки назви міста Рожище. Виявляється, вона походить від квітки, а саме троянди – «рожі» по-народному. Кажуть, неначе в давні часи до цього краю якийсь приїхав француз. Був він дуже великим любителем квітів. Іноземця вразило як буйно цвіли тут рожі, а ще він полюбив місцеву дівчину. Тож населений пункт він став іменувати Рожище і з часом назва закріпилася.

СУПЕРФОКУС: ЗА СЕКУНДУ ЖІНОЧА ХУСТКА ПЕРЕТВОРИЛАСЯ... У МИШКУ

Після легенди відвідувачам запропонували пройти сходами на другий поверх. В залі, присвяченому вишивальництву, де експонувалися знаряддя для відпо-відного ремесла та зразки давніх робіт, організували виставку картин вишитих сучасними майстрами. Тут також відбулося два цікавих майстер-класи.

Їх провела співробітниця будинку культури села Топільне Лідія Романюк. Спочатку показала цікавий метод вишивання – занизування. Потім розповіла про давню забаву Рожищенського краю – гру в «чачку».

– В давнину, – мовила Лідія Романюк, – аби діти не заважали матерям вишивати, бабусі відволікали їх цією забавкою. Чачка – це іграшка в сучасному розу-мінні. Тоді люди були бідні та й у крамницях великого різноманіття забавок не продавали, тож робили їх власноруч із предметів, що були під руками, зокрема з хустки та носовичка.

Майстриня особливим

чином скрутила хустину так, що та стала схожа на чудернацьку тваринку, яку вона назвала мишкою.

Раптом іграшка шмигнула з рук жінки зі швидкістю справжнього гризуна. «Чачка» неабияк зацікавила і дорослих, і малих. Всі хотіли навчитися виготовляти, а головне – приводити мишку в рух так само хвацько, як співробітниця будинку культури. Щоправда, не у всіх вправно виходило...

– Цієї забавки навчила мене моя мама 1917 року народження, – поділилась після майстер-класу Лідія Романюк, – а потім я грала у неї вже зі своїми дітьми. Як правило, мишку виготовляла з носовичка, інколи з хустки.

Каже, що гра «чачка», вочевидь, феномен притаманний саме для Луцького району. Принаймні, ні про що подібне вона ніде не чула. В цьому унікальність забавки. Сама майстриня родом із села Щурин Доросинівської громади, де провела свої дитячі роки і дізналась про цю гру.

Згодом, при написанні репортажу, я робила запит у гуглі щодо «чачки», але нічого, окрім однойменного знаменитого фольклорного гурту з Луцького району, відшукати мені не вдалося.

ГУЧНІ ОПЛЕСКИ МУЗИКАМ І...МОДЕЛЯМ

На черзі була четверта локація. Всі рушили в наступну експозиційну залу, де були виставлені глядацькі сидіння. Там для відвідувачів влаштували концерт живої інструментальної музики. Грали учні та викладачі Рожищенської музичної школи. Зокрема, свої авторські твори виконала Олена Яромчук – наставниця Вероніки Ніщот,

яка прославилася Рожище на загальнодержавному рівні, ставши переможцею престижного VIII Всеукраїнського музично-теоретичного конкурсу Odesa Music Olimp.

Мені особисто дуже сподобалися всі композиції, які звучали на заході. Присутнім теж припав до душі високий рівень їх виконання, судячи з гучних оплесків після кожного виступу.

Насамкінець юні учасники театального колективу продефілювали залом у своєму строї – про кожен з яких розповіли детальніше. Було представлено вбрання з міста Рожище, а також із сіл Луцького району – Топільного, Носачевичів, Єлизаветина, Сокола, Лукова.

Головний спеціаліст з питань культури гуманітарного відділу Оксана Пашковська розповіла, що сценарій заходу створили спільно із директоркою музею Мирославою Бродосюк, зберігаючи фонду музею Тетяною Переходько, а також очільницею Центру культурних послуг міста Рожище Наталією Марцинюк.

– Люди мають знати, що є музей, де підтримують наші національні традиції, де зберігають багато чудових експонатів, – каже Оксана Пашковська. – Такі заходи потрібні, щоб збільшувалася кількість відвідувачів музею. Адже у нас теж є чим гордитися і є що показати.

Пані Оксана пояснила, що вбрання учасників колективу було частково автентичним, а частково реконструйованим із давніх зразків. Допомогли його зібрати завідувачі сільських клубів та будинків культури:

– Серед традиційного одягу, представленого на заході, є і мій особистий костюм. Його найціннішою річчю є сорочка, яка перейшла мені в спадок від моєї прапрабабусі. Їй – понад сотня літ. ■

■ Судoku

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧУКІ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

			8			2
			5	2	6	7
6		8		7		
	3	6			5	
1	8					3
		9		1		4
			8		4	3
	1	2	4	3	5	
4				1		

Відповіді на судoku за 14 травня.

7	8	5	6	1	3	9	4	2
9	4	1	5	2	8	3	6	7
2	3	6	7	4	9	1	5	8
8	6	3	4	7	4	5	2	1
4	7	9	1	5	2	6	8	3
5	1	2	3	8	6	4	7	9
1	2	8	4	3	5	7	9	6
6	5	7	2	9	1	8	3	4
3	9	4	8	6	7	2	1	5

■ Увага, конкурс!

Відгадайте, що сьогодні заховали журналісти?

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз

ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ

163см < Хсм <166 см; особливий портрет; правовий документ; «до чаю – ром»; у сусідів – 50 рублів; популярна вишивка; серце вкрали Ганна й Анна; кава по-віденськи; «перший перед Андрієм»...

Чиє фото ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба якомога швидше надіслати тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляє (наприклад: «Рекорд» (Ярослава Магучіх, Січеславщина).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

Грицько ГАРБУЗ

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – ВЕСНЯНИЙ СПЕЦВИПУСК №9

Друзі, і сьогодні ми заховали відому всім Особистість. А виведе вас на неї такий асоціативний ряд: особливий борщ; 1000; пісня Артема Пивоварова; найвідоміша іноземка зі шкільних років;

П.П. БУРМАКА Н.П.
24, 31 травня; 7 червня.
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне **www.nadiya.com.ua**
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешникова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber:068.691.21.28
Свідцтво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

■ Тепла історія

«Неймовірне відчуття – пахнути щастям серед звичайного будня...»

Цей лист 83-річна жінка написала своїй подрузі. Передостаннє речення – безцінне

Марія МРІЯ, фейсбук група «Життя, яке воно є»

«Дорога Катю! Сьогодні мені виповнилося 83 роки, і я дуже хочу поділитися з тобою однією важливою думкою, яку усвідомила лише з роками. Тобі зараз 60 – і я була б щаслива, якби 23 роки тому хтось прислав мені такий лист...

Тепер я все частіше читаю – і все рідше витираю пил.

Можу годинами сидіти на ганку в селі, слухати вітер, дивитися на яблуні, і мені байдуже, що на грядках – бур'яни.

Я ще досі працюю, але нікому не раджу віддавати роботи себе всю. Час із родиною – значно важливіший.

Життя – це не марафон, де треба терпляче добігти до фінішу. Життя – це подарунок, і ним треба насолоджуватися щодня.

Дивно, наскільки все стало ясным тепер, коли вже нічого не виправиш... Я більше не намагаюся заощадити на всьому.

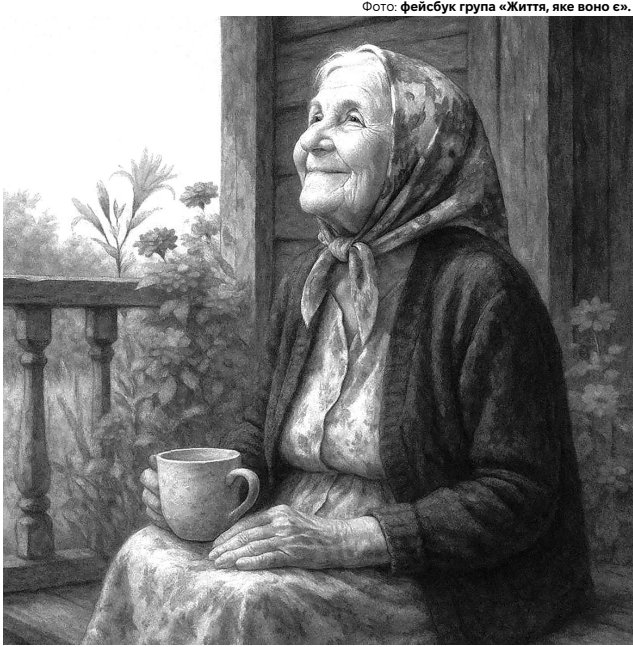

Фото: фейсбук група «Життя, яке воно є».

«Сьогодні – особливий день».

Найкрасивіші скатертини, посуд, нові простирадла – тепер усе це «на кожен день». Не для гостей. Для себе.

У магазин іду – вдягаю те, що мені пасує, що мені до душі. І знаєш, коли гарно виглядаєш – легше розлучатися з грошима, бо не шкода їх на себе.

Мої улюблені парфуми – тепер не стоять для «особливого випадку». Наношу їх і в аптеку, і до лікаря. І це дає неймовірне відчуття – пахнути щастям серед звичайного будня.

таю себе: «А що я сьогодні зробила б, якби знала, що завтра вже не прокинусь?» Думаю, це дуже отвержежує.

Якби я дізналась, що мій час спливає, я б розсердилась. Через те, що рідко казала чоловікові, як сильно його ціную. Що не написала ті листи, які давно мали бути написані.

Я зараз частіше дзвоню дітям. Прошу пробачення, навіть якщо просто за дрібницю. І щоразу кажу подругам, що вони для мене – важливі.

Я вчуся радіти дрібницям, як мала дитина. Хвалити людей – щиро. Дякувати – з душею.

Кожен день, який нам дається – це подарунок. Нам ніхто не обіцяв навіть завтрашнього дня. Нам ніхто нічого не винен. Кожен наш крок – це тільки наш вибір.

І коли щоранку я розплющую очі, кажу собі: «Сьогодні – особливий день».

Бо кожен день, кожна хвилина, кожен подих – це

«Кожен день, який нам дається – це подарунок. Нам ніхто не обіцяв навіть завтрашнього дня.»

Мене більше не дратують ті дрібниці, які раніше псували настрої: недовитий посуд, непривітна касирка, протікаючий кран у ванній. Я просто живу.

У моєму житті більше немає «потім», «на тижні», «як буде час». Все, що важливо – я роблю тепер.

Кожного ранку я пи-

справжній дар від Бога.

Можливо, наше життя – це не та мелодія, яку ми хотіли б почути. Але поки ми тут – ми ще можемо танцювати.

Полюби себе й цінуй кожну мить. Ти прикрашаєш цей світ своєю присутністю!

З любов'ю – Марія. ■

■ Смачного!

«Кишка з бульби» (Картопляна ковбаса)

Фото: shuba.life.

Таку ковбасу (як і будь-яку іншу) краще готувати вдвох. І вийде – удвічі смачнішою!

Ця непересічна українська страва, порівняно зі звичайною домашньою ковбасою з м'яса, обійдеться значно дешевше. А смак приємно здивує вас і ваших гостей!

Саня МАЛАШ, shuba.life

Як ви зрозуміли, до складу картопляної ковбаси входить, крім картоплі, також сало (найкращий варіант – підчеревина). Начинкою наповнюємо кишку, якої нам потрібно 5 метрів.

Таку ковбасу (як і будь-яку іншу) краще готувати вдвох: хтось притримує тимчасово насадку і саму

кишку, а хтось накладе начинку. Але, якщо ви на кухні самі та/або у вас працює лише одна рука, зафіксуйте насадку на столі або тримачі для вазонів, на підлогу поставте велику каструлю з промитою кишкою, а вже потім один кінець одягніть на насадку. Замість насадки можна використовувати обрізаний верх пластикової пляшки.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- свинячі кишки (за смаком) – 5 м;
- картопля – 2 кг;
- сметана 15% – 2 ст. л.;

- цибуля жовта ріпчаста – 4 шт.;
- сало – 350 г;
- манка – 2 ст. л.;
- сіль – 2 ч. л.;
- часник сушений – 1 ч. л.;
- перець чорний мелений – 1/2 ч. л.

ПРИГОТУВАННЯ:

Крок 1: Добре промийте кишку під проточною водою. Почистіть і вимийте картоплю.

Крок 2: Натріть картоплю на дрібній

тертушці. Щоб вона не темніла, перемішайте одразу зі сметаною. Туди ж натріть одну цибулину й також перемішайте.

Крок 3: Наріжте сало кубиками та викладіть на пательню. Поки підчеревина смажиться на середньому вогні, накришіть кубиками цибулю і теж викладіть її на пательню та перемішайте із салом. Обсмажуйте, доки цибуля не стане золотавою.

Крок 4: Перемеліть засмажку в блендері або пропустіть крізь м'ясоруб-

ною ниткою. Простовхуйте начинку всередину кишки товкачиком. Не набивайте кишку дуже щільно, щоб у процесі запікання вона не луснула. Ковбаса перед запіканням має бути не тугою, а пласкою та м'якою. Зав'яжіть другий кінець ниткою.

Крок 6: Викладіть ковбасу на встелене пергаментом деко, змастіть жиром та проколите у кількох місцях голкою. Поставте деко з ковбасою в духовку, розігріту до 40 – 45°C, на 40 – 45 хвилин. За-

«Не набивайте кишку дуже щільно, щоб у процесі запікання вона не луснула.»

ку. Перемішайте із тертою сирією картоплею. Додайте перець, сіль, сушений часник (можна натомість використати свіжий – розчавлений пресом або натертий на дрібній тертушці), будь-які ваші улюблені спеції і манку. Усе добре вимішайте.

Крок 5: Одягніть промиту кишку на спеціальну насадку для ковбас. Кінець кишки зав'яжіть мі-

зирайте час від часу в духовку: якщо десь кишка починає здуватися, проштрикніть її голкою.

До речі, ви можете заморозити частину ковбаси до наступного свята. Для цього ту, яку ви плануєте заморозити, відваріть в окропі впродовж 20 хвилин. Після цього охолоджену відварену ковбасу покладіть у морозильну камеру. ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 26 ТРАВНЯ – 1 ЧЕРВНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Ви можете отримати звістку від людини, яку давно не чули – і це буде не просто приємний спогад, а початок нового, важливого розділу. Сюрприз може прийти у вигляді дзвінка, листа або особистої зустрічі, сповненої тепла і щирості. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Ці дні принесуть вам естетичну або емоційну насолоду, яка виявиться абсолютно несподівано. Можливо, опинитеся в місці, де давно хотіли побувати, або отримаєте подарунок, який вас зворушить. Тож насолоджуйтеся такими моментами. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Цього тижня ви отримаєте підтвердження, що ви – на правильному шляху в партнерстві, роботі або фінансах. Ваші старання принесуть плоди. Те, що ви почали, починає розвиватися. Ви заклали фундамент – час будувати далі. Тож – **уперед! Сприятливий день – середа, несприятливий – четвер.**

РАК (22.06 – 22.07)

Якщо ви давно планували звернутися за підвищенням заробітної плати або вести переговори щодо професійних угод – це ідеальний час для активних дій. Вас чекають фінансові успіхи. Також сприятливий час для нових романів. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Цей тиждень – час гармонії та балансу. Тож сповільніться, подихайте, зосередьтеся на внутрішньому спокої. Насолоджуйтеся тишею – буря ще попереду. Також вашої молитви потребує людина на передовій – сходить у церкву. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – субота.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Ваш професійний образ досягне нових висот, привертаючи увагу впливових осіб, що може відкрити шлях до підвищення доходів. Якщо ви перебуваєте в пошуках роботи, будьте готові до сприятливих відгуків та запрошень на співбесіди. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – понеділок.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Після періоду труднощів ви отримаєте прорив. Те, над чим працювали та хотіли вже покинути, нарешті почне приносити результати. Ваші терпіння та наполегливість окупляться. Просто йдіть далі – і світло в кінці тунелю з'явиться. **Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

На вас чекає шанс, про який ви давно мріяли. Прийміть запрошення або можливість – це може бути пов'язано з подорожами, навчанням або творчістю. До речі, вас надихатиме представник вогняного знака (Овен, Лев, Стрілець). **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – середа.**

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Цього тижня у ваше життя увійде наставник – хтось мудрий, досвідчений і, можливо, старший (імовірно, Телець). Ця людина допоможе знайти напрямок, зрозуміти себе й ухвалити важливі рішення. Прислухайтесь – це може змінити багато чого. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.**

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Цього тижня важлива розмова змінить ваш погляд на проблему, що турбує. Ви поділитесь своїми переживаннями з кимось, хто дійсно вас зрозуміє і підтримає. Ваша щирість принесе полегшення і несподіване прозріння. Будьте відкриті! **Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Очікуйте на приємне зізнання – можливо, навіть від «таємного шанувальника» чи «шанувальниці». Представник земної стихії (Козоріг, Телець, Діва) або колега захоплюється вами та може запропонувати цікаву можливість. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

У фінансовому плані цей тиждень дасть відчуття стабільності. У кар'єрі ви, найімовірніше, досягнете певного рівня і навіть отримаєте довгоочікувану подяку. А ось у сімейних стосунках можливі зміни – не виключено, що вас зраджують. **Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок. ■**

■ Невідоме про відомих

На жаль, їхнє сімейне щастя було недовгим...

«І вся моя любов на них рікою хлинула...»

Драматична історія кохання Василя Зінкевича

Наталія ПОРОЩУК, glavcom.ua

45 років тому геніальний український виконавець Василь Зінкевич, який нещодавно відзначив 80-ліття, одружився із Людмилою Вітковською. На момент шлюбу співаку було 35. У пари народилося двоє синів: у 1981 році – Василь, а наступного року – Богдан.

Як пише у себе на сторінці у Facebook історик української естради Михайло Маслій, киянку Людмилу Вітковську Зінкевичу засватав легендарний композитор, диригент Анатолій Пашкевич (1938 – 2005). Саме Пашкевич у 1978 році звернув увагу на талановиту танцівницю Вітковську на конкурсі та запросив працювати у свій Волинський народний хор.

«30-річний співак приїхав із Чернівців до Луцька неодружений. Людмилу Вітковську – Зінкевичеву дружини – маму двох його синів – у Києві на якомусь конкурсі 1978 року підмітив Анатолій Пашкевич (він якраз створював новий колектив, тож підбирав кадри) і запросив танцівницею у свій Волинський народний хор... Ось так легендарний диригент звів до купи дві долі й киянка Люда стала не тільки волинською невісткою, а й панею Зінкевичевою. Усе закінчилося весіллям, а невдовзі Людмила народила двох синів – Василька і Богданка», – йдеться у дописі.

Сам Василь Зінкевич практично не згадує і не коментує свій шлюб. Колеги співака розповідають про глибоку особисту драму в його особистому житті, якою обернувся цей союз. Так, співачка, народна артистка Алла Кудлай, нещодавно в інтерв'ю зазначала, що «український соловейко» відрізняється не лише талантом, а й

Василь Зінкевич і Людмила Вітковська у день весілля.

розповідають про глибоку особисту драму в його особистому житті, якою обернувся цей союз. Так, співачка, народна артистка Алла Кудлай, нещодавно в інтерв'ю зазначала, що «український соловейко» відрізняється не лише талантом, а й

Василь Зінкевич відмовився виконувати пісню «Соколята», сказав, що йому забракне сил проживати цю історію знову і знову.

особистими рисами: добрий, щирий, приятний. «Звісно, особисте життя наклало відбиток на творчість – у Зінкевича є дуже сумні пісні, просто до сліз», – наголосувала Кудлай.

Від колег по сцені, ровесників Василя Зінкевича, стало відомо, що дружина його поки-

Фото: фейсбук-сторінка Михайла МАСЛІЯ.

вати цю історію знову і знову. Тож Хурсенко заспівав цю пісню сам. «Правдива сумна історія одного хорошого і талановитого чоловіка», – так представляв «Соколят» автор, який помер у 2009 році. Урешті «Соколята» увійшли у сотню золотих хітів незалежної України, складену у 2021 році «Главкомом» до 30-річчя Незалежності.

Крутилось пір'я на вітру,
І я згадав негоду ту,
В яку мене моя любов
Покинула.

Виймали жала із грудей
Очата двох моїх дітей
І вся моя любов на них
Рікою хлинула...

Та не лише «Соколята» розповідають про драматичну долю Зінкевича. Так само біографічними є пісні «На березі життя» та «Заметіль».

Відомо, що обидва сини Василя Івановича успадкували музичний талант батька до музики. Василь Васильович Зінкевич, разом із Сашком Положинським, заснував гурт «Тартак», однак давно пішов з колективу. Син Богдан був клавішником із прізвиськом Zincheck у гурті «Основний показник».

Де мати синів Зінкевича, чи мав він стосунки з іншими жінками – це настільки закрита частина життя співака, що навіть чутки щодо цього не потрапляли у пресу. У мережі є кілька світлин, на яких біля артиста стоять незнайомки, проте достеменно невідомо навіть їхніх імен...

Зінкевич – самотник, артист, який завжди уникав уваги ЗМІ. Колеги співака в один голос підтверджують: Василь Іванович тікає від публічності десятиліттями, найближче коло виконавця – вкрай вузьке. Проте «Главкому» вдалося поспілкуватися з Василем Зінкевичем кілька разів. Маестро завжди доброзичливо відгукувався, спілкувався, ділився переживаннями, творчими планами, проте на прохання про велике інтерв'ю, яке очікує країна, завжди ввічливо відмовлявся. Говорив: «Ще не час». ■

■ Золоті слова

«Все гине там, де володар не є готовий кожної хвилини захищати свою владу, як лев, як вовк, як собака»

(Іван МАЗЕПА (1639–1709) – український державний діяч, гетьман Лівобережної України (1687–1704), гетьман Війська Запорізького обох берегів Дніпра (1704–1709).

2025	ТРАВЕНЬ
22	Четвер Василь, Володимир, Дмитро, Данило, Захар, Іван, Макар, Максим, Павло, Софія, Федір. Міжнародний день біологічного різноманіття. ☀️ схід – 03:06, захід – 15:02. Спадаючий півмісяць. 24-й день. ☀️ схід – 05:20, захід – 21:10. Тривалість дня – 15:50, тривалість ночі – 08:10.
23	П'ятниця Андрій, Василь, Геннадій, Єфросинія, Костянтин, Леонтій, Марія, Михайло, Микита, Олександр, Панас, Роман, Федір. День Героїв. День морської піхоти України. ☀️ схід – 03:19, захід – 16:27. Спадаючий півмісяць. 25-й день. ☀️ схід – 05:19, захід – 21:12. Тривалість дня – 15:53, тривалість ночі – 08:07.
24	Субота Геннадій, Григорій, Іван, Микита, Степан, Семен, Сергій, Федір, Каленик, Мелетій, Сусанна. День слов'янської писемності і культури. Європейський день парків. ☀️ схід – 03:33, захід – 17:57. Спадаючий півмісяць. 26-й день. ☀️ схід – 05:18, захід – 20:13. Тривалість дня – 15:55, тривалість ночі – 08:05.
25	Неділя Вікторія, Іван, Ігор, Інокентій, Макар, Федір, Феропонт, Ярополк. День державної служби спеціального зв'язку і захисту інформації України. День філолога. День хіміка. ☀️ схід – 03:50, захід – 19:30. Спадаючий півмісяць. 27-й день. ☀️ схід – 05:17, захід – 21:14. Тривалість дня – 15:57, тривалість ночі – 08:03.
26	Понеділок Андрій, Георгій, Іван, Ілона, Єгор, Карпо, Макар, Олена, Олександр, Юрій, Оверко. Всесвітній день Лінді-хоп. ☀️ схід – 04:12, захід – 21:05. Спадаючий півмісяць. 28-й день. ☀️ схід – 05:16, захід – 21:15. Тривалість дня – 15:59, тривалість ночі – 08:01.
27	Вівторок Анастасія, Іван, Леонід, Петро, Купріян, Нил, Федора, Фотій, Феропонт. Всесвітній день екстреної медичної допомоги. ☀️ схід – 04:44, захід – 22:33. Молодий Місяць. 29-й день. ☀️ схід – 05:15, захід – 20:17. Тривалість дня – 16:02, тривалість ночі – 07:58.
28	Середа Герман, Гнат, Дмитро, Захар, Микита, Олексій, Павло, Іраклій, Євхій. Всеукраїнський день краєзнавства. ☀️ схід – 05:31, захід – 23:45. Зростаючий півмісяць. 0-й день. ☀️ схід – 05:14, захід – 21:18. Тривалість дня – 16:04, тривалість ночі – 07:56.

😊 Усміхніться!

П'яний Петро до сусідки:
– Галю, то ти не така і страшна...
– Я – не Галя, я її брат Микола.

😊😊😊
Перша шлюбна ніч: молоді в ліжку довго перепишувалися по телефону і заснули втомлені та щасливі.

😊😊😊
– Пане вчителю, то я здала на права? – запитує блондинка. Інструктор з водіння:
– Давайце спочатку до берега допливемо!
😊😊😊
– Ти ким в армії хочеш стати: танкістом чи штурмовиком?
– Воєнкомом із рівненського ТЦК!...

VOILYNЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна договірна. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Інформації	Спеціальні кореспонденти
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Медицини	ЗУБ Олена Олегівна
ХВАС Любов Володимирівна	

ТзОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 9136. Загальний тижневий тираж: 9268. Замовлення № 670.